

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA JEVĢENIJA TANČEVA [EVGENI TANCHEV]
SECINĀJUMI,
sniegti 2020. gada 23. aprīlī¹

Lieta C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
pret
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Eiropas Savienības Padomi

Apelācija – Dempings – Ķīnas izcelsmes vīnskābes imports – Apelācijas sūdzība, kuru iesniegusi persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 9. punkts – Savienības ražotāja celta prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – Tiešs skārums

Satura rādītājs

I.	Atbilstošās tiesību normas	3
II.	Tiesvedības priekšvēsture	3
III.	Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums	4
IV.	Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi	6
V.	Pretapelācijas sūdzība	7
A.	Lietas dalībnieku argumenti	7
B.	Vērtējums	9
1.	Par pretapelācijas sūdzības pieņemamību	9
(a)	Apelācijas sūdzības Komisijas galvenā prasījuma pamatošanai izvirzītā vienīgā pamata, pieņemamība, ciktāl tas skar pārsūdzētā sprieduma 59. un 63. punktu	10

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

(b)	Komisijas lūguma noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu pieņemamība	10
(c)	Komisijas lūguma noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu, ciktāl tas skar Padomes argumentus, kas norādīti Padomes atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, pieņemamība	11
2.	Par lietas būtību	12
(a)	Par Komisijas galveno prasījumu, ar kuru tā lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu	12
(b)	Par Komisijas pakārtoto prasījumu, ar kuru tā lūdz atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu	19
VI.	Galvenā apelācijas sūdzība	20
A.	Lietas dalībnieku argumenti	20
B.	Vērtējums	22
1.	Apelācijas sūdzības pieņemamība	22
2.	Vienīgā apelācijas sūdzības pamata pieņemamība	25
3.	Par lietas būtību	26
VII.	Tiesāšanās izdevumi	31
VIII.	Secinājumi	32

1. Ar šo apelācijas sūdzību *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* lūdz Tiesu atcelt 2018. gada 3. maija spriedumu lietā *Distillerie Bonollo u.c./Padome* (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”)², ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012 (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”)³.

2. Ņemot vērā to, ka *Changmao Biochemical Engineering* Vispārējā tiesā uzsāktajā tiesvedībā bija nevis lietas puse, bet gan persona, kas iestājusies lietā, šī apelācijas sūdzība sniedz Tiesai iespēju pieņemt lēmumu par Eiropas Savienības Tiesas statūtu (turpmāk tekstā – “Statūti”) 56. panta otrās daļas tvērumu, saskaņā ar kuru personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē, var iesniegt apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas lēmumu tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē tieši. Šī lieta tāpat raisa jautājumu par Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (turpmāk tekstā – “Pamatregula”)⁴ 11. panta 9. punkta tvērumu, atbilstoši kuram, pārskatot antidempinga pasākumus, izmanto tās pašas metodes, kas izmantotas sākotnējās izmeklēšanas laikā, izņemot, ja apstākļi ir mainījušies. Turklāt, ņemot vērā to, ka Komisija ir iesniegusi pretapelācijas sūdzību, kurā apstrīdēti Vispārējās tiesas secinājumi, ka prasītājus, kuri ir

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 Regula (2012. gada 26. jūnijs), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 182, 1. lpp.).

4 Regula (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.).

Savienības ražotāji, apstrīdētā regula skar tieši, Tiesai būs jānosaka, vai ar tiešu skārumu saistītais nosacījums atbilstoši 2018. gada 6. novembra spriedumā *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) norādītajai interpretācijai ir piemērojams arī antidempinga jomā.

I. Atbilstošās tiesību normas

3. Pamatregulas 11. panta “Termini, pārbaudes un atlīdzināšana”, 9. punktā ir noteikts:

“Visos pārskatos un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.”

II. Tiesvedības priekšvēsture

4. Vīnskābi izmanto vīna un citu dzērienu ražošanā kā pārtikas piedevu, kā arī kā nedegošu vielu ģipsī un citos izstrādājumos. Gan Eiropas Savienībā, gan Argentīnā L+ vīnskābi iegūst no vīna ražošanas blakusproduktiem, sauktiem par vīna nogulsniem. Ķīnā L+ vīnskābi un DL vīnskābi ražo no benzola. Ķīmiskās sintēzes ceļā ražotajai vīnskābei ir tās pašas fizikālās un ķīmiskās īpašības un tās galvenie izmantošanas veidi ir tādi paši kā vīnskābei, kas iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem.

5. *Changmao Biochemical Engineering* ir Ķīnas vīnskābes ražotājs eksportētājs. *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA*, *Caviro Distillerie Srl* un *Comercial Química Sarasa SL* (turpmāk tekstā – “prasītāji pirmajā instancē”) ir Savienības vīnskābes ražotāji.

6. 2004. gada 24. septembrī vairāki Savienības ražotāji, to skaitā *Industria Chimica Valenzana (ICV)*, *Distillerie Mazzari* un *Comercial Química Sarasa* vērsās Eiropas Komisijā ar sūdzību par dempingu vīnskābes nozarē.

7. 2004. gada 30. oktobrī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par to, ka tiek sākta antidempinga procedūra attiecībā uz vīnskābes ievadumiem ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā⁵.

8. 2005. gada 27. jūlijā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 1259/2005, ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam⁶.

9. 2006. gada 23. janvārī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 130/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importu⁷.

10. Pamatojoties uz Regulu Nr. 130/2006, *Changmao Biochemical Engineering* un *Ninghai Organic Chemical Factory* (turpmāk tekstā – “divi Ķīnas ražotāji eksportētāji”) tika piemērots tirgus ekonomikas režīms (turpmāk tekstā – “TER”) atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktam. Divu Ķīnas ražotāju eksportētāju ražotajām precēm tika piemērots antidempinga maksājums attiecīgi 10,1 % un 4,7 %⁸. Pārējiem uzņēmumiem tika piemērots antidempinga maksājums 34,9 %.

5 OV 2004, C 267, 4. lpp.

6 OV 2005, L 200, 73. lpp.

7 OV 2006, L 23, 1. lpp.

8 Skat. Regulas Nr. 1259/2005 14.–17. apsvērumu un Regulas Nr. 130/2006 12. un 42. apsvērumu.

11. Pēc 2010. gada 4. augustā publicētā Paziņojuma par konkrētu antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām⁹ Komisija 2010. gada 27. oktobrī saņēma pārskatīšanas lūgumu saistībā ar šo pasākumu termiņa beigām, kuru iesniedza secinājumu 5. punktā norādītie pieci Savienības ražotāji. 2011. gada 26. janvārī Komisija publicēja Paziņojumu par termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu¹⁰.

12. 2011. gada 9. jūnijā Komisija saņēma pieteikumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam. Pieteikumu iesniedza secinājumu 5. punktā minētie pieci Savienības ražotāji. 2011. gada 29. jūlijā Komisija publicēja Paziņojumu par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kas piemērojami Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam¹¹.

13. 2012. gada 16. aprīlī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Pamatregulas 11. panta 2. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam¹².

14. Ar Regulu Nr. 349/2012 tika atstāti spēkā Regulā Nr. 130/2006 noteiktie antidempinga maksājumi.

15. Daļējas starpposma pārskatīšanas procedūras noslēgumā, kura attiecās uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, Padome 2012. gada 26. jūnijā pieņēma apstrīdēto regulu, ar kuru groza Regulu Nr. 349/2012.

16. Būtībā apstrīdētajā regulā tiek atteikts piemērot TER diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un pēc normālās vērtības noteikšanas, pamatojoties uz tāda ražotāja paziņotajiem datiem, kurš sadarbojies analogā valstī, proti, Argentīnā, tika palielināts abu uzņēmumu ražotajām precēm piemērojamais antidempinga maksājums attiecīgi no 10,1 % uz 13,1 % un no 4,7 % uz 8,3 %¹³.

17. 2012. gada 5. oktobrī *Changmao Biochemical Engineering* iesniedza prasību atcelt apstrīdēto regulu.

18. Ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu¹⁴ Vispārējā tiesa atcēla regulu, ciktāl tā piemērojama *Changmao Biochemical Engineering*, pamatojot šādu lēmumu ar to, ka ar atteikumu šim uzņēmumam sniegt informāciju par DL vīnskābes un L+ vīnskābes cenu starpību, kas bija viens no būtiskiem DL vīnskābes normālās vērtības aprēķina elementiem, Padome un Komisija ir pārkāpusi *Changmao Biochemical Engineering* tiesības uz aizstāvību un pārkāpusi Pamatregulas 20. panta 2. punktu. Šis spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

19. 2012. gada 28. septembrī prasītāji pirmajā instancē cēla prasību atcelt apstrīdēto regulu.

20. Ar 2016. gada 9. septembra lēmumu un 2016. gada 15. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētājs atļāva Komisijai un *Changmao Biochemical Engineering* iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam, precizējot, ka, ņemot vērā to, ka lūgumi par iestāšanos lietā tika iesniegti pēc 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta¹⁵, kas pēdējo reizi grozīts 2013. gada 19. jūnijā, 116. panta 6. punktā paredzētā termiņa, tām ir atļauts iesniegt savus apsvērumus tikai mutvārdu procesā, pamatojoties uz tām paziņoto tiesas sēdes ziņojumu.

9 OV 2010, C 211, 11. lpp.

10 Paziņojums par termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam piemērojamo antidempinga pasākumu pārskatīšanu (OV 2011, C 24, 14. lpp.).

11 OV 2011, C 223, 16. lpp.

12 OV 2012, L 110, 3. lpp.

13 Skat. apstrīdētās regulas 17.–21. apsvērumu un 27.–29. apsvērumu.

14 Spriedums, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372).

15 OV 1991, L 136, 1. lpp.

21. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nolēma, ka prasība ir pieņemama, apmierināja prasītāju iesniegto pirmo prasības pamatu un atcēla apstrīdēto regulu.

22. Vispirms Vispārējā tiesa noraidīja Padomes izvirzīto iebildi par nepieņemamību, ar kuru apgalvots, ka apstrīdētā regula prasītājus neskar tieši un individuāli un ka prasītājiem nav intereses celt prasību.

23. It īpaši¹⁶ Vispārējā tiesa nolēma, ka apstrīdētā regula prasītājus skar tieši. Vispārējā tiesa atgādināja, ka saskaņā ar judikatūru šis nosacījums nozīmē to, ka apstrīdētais Savienības tiesību akts prasītāja tiesisko situāciju ietekmē tieši un, otrkārt, neparedz nekādu rīcības brīvību pasākuma adresātiem, kas ir atbildīgi par tā ieviešanu. Pēdējā no minētajām prasībām tika izpildīta, jo dalībvalstīm, kurām bija uzdots īstenot apstrīdēto regulu, nebija nekādas rīcības brīvības attiecībā uz antidempinga maksājumu lielumu un šī maksājuma piemērošanu konkrētai precei. Savukārt saistībā ar pirmo prasību jānorāda, ka Padomes un Komisijas ieskatā piemērojamā antidempinga maksājuma izmaiņas nevarēja radīt tiesiskas sekas prasītājiem, jo, pirmkārt, viņi nemaksā antidempinga maksājumu, otrkārt – viņiem nav subjektīvu tiesību uz antidempinga maksājumu noteikšanu konkrētā līmenī pret to konkurentiem. Vispārējā tiesa noraidīja šos argumentus. Patiešām, ja Savienības tiesas šo prasību interpretētu tik šauri, visas prasības, kuras cēlušī Savienības ražotāji par regulu, ar kuru noteikts antidempinga maksājums, būtu automātiski jāatzīst par nepieņemamām, tāpat par nepieņemamām būtu jāatzīst visas prasības, kuras cēlis valsts atbalsta, kuru Komisija pēc formālas izmeklēšanas procedūras ir atzinusi par saderīgu ar iekšējo tirgu, saņēmēja konkurents, un visas konkurentu celtās prasības par lēmumu, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu. Tomēr judikatūrā šīs prasības ir atzītas par pieņemamām. Ņemot vērā to, ka prasītāji bija iesnieguši prasījumu par daļēju starpposma pārskatīšanu un šīs procedūras iznākumā pieņemtie pasākumi bija paredzēti tam, lai neitralizētu tiem kā ražotājiem eksportētājiem, kas darbojas tajā pašā tirgū, radīto kaitējumu, Vispārējā tiesa secināja, ka apstrīdētā regula viņus skar tieši.

24. Otrkārt, Vispārējā tiesa atzina pirmo prasības pamatu, ar kuru apgalvots, ka noticis Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpums.

25. Vispārējā tiesa atgādināja, ka saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 9. punktu katrā pārskatīšanas izmeklēšanā Komisijai ir jāpiemēro tā pati metode, kas izmantota sākotnējās izmeklēšanas laikā, ciktāl nav mainījušies apstākļi un ņemot vērā Pamatregulas 2. panta noteikumus.

26. Konkrētajā lietā sākotnējās izmeklēšanas laikā attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem bija piemērots TER, normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz katra uzņēmuma piemēroto faktisko pārdošanas cenu iekšzemes tirgū, savukārt attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuriem TER nebija piemērots, normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no ražotāja analogā valstī, it īpaši, pamatojoties uz informāciju par cenām, kuras tiek maksātas Argentīnas tirgū. Saskaņā ar apstrīdēto regulu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem pārskatīšanas izmeklēšanā tika atteikts piemērot TER un tā rezultātā normālo vērtību vairs nevarēja noteikt, pamatojoties uz katra uzņēmuma piemēroto faktisko pārdošanas cenu iekšzemes tirgū. Normālā vērtība pēc būtības tika aprēķināta, balstoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā.

27. Vispārējā tiesa secināja, ka apstākļi, ka apstrīdētajā regulā normālā vērtība attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuriem TER nebija piemērots, tika aprēķināta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, nevis uz pārdošanas cenu Argentīnas tirgū, ir uzskatāma par metodoloģijas maiņu Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē. Ņemot vērā to, ka apstrīdētajā regulā nav norādes par to, ka mainījušies apstākļi, metodoloģijas maiņa ir pretrunā minētajai tiesību normai.

¹⁶ Ņemot vērā to, ka *Changmao Biochemical Engineering* apelācijas sūdzībā ir pārsūdzējis tikai nosacījuma par tiešu skārums novērtējumu, bet ne Vispārējās tiesas analīzi par individuāla skārums nosacījumu vai prasību, ka prasītājiem jābūt interesei celt prasību, es turpmāk apkopošu Vispārējās tiesas norādīto par tieša skārums nosacījumu.

28. Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu¹⁷.

29. Pēc prasītāju lūguma Vispārējā tiesa saglabāja spēkā apstrīdētajā regulā noteiktos antidempinga maksājumus attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* līdz brīdim, kad Komisija un Padome būs pieņēmušas pārsūdzētā sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus. Ņemot vērā 2017. gada 1. jūnija spriedumu lietā *Changmao Biochemical Engineering/Padome* (T-442/12, EU:T:2017:372), antidempinga maksājumus nevarēja saglabāt spēkā attiecībā uz *Changmao Biochemical Engineering*.

IV. Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

30. Apelācijas sūdzībā *Changmao Biochemical Engineering* lūdz Tiesu pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriet prasītājiem pirmajā instancē atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

31. *Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari* un *Caviro Distillerie* (turpmāk tekstā kopā – “*Distillerie Bonollo*”) lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu un jebkurā gadījumā – kā nepamatotu. *Distillerie Bonollo* turklāt lūdz Tiesu noteikt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam un ikvienai personai, kura iestājusies lietā, jāsedz pašām savi tiesāšanās izdevumi gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

32. Padome norāda, ka Tiesai apelācijas sūdzība jānoraida kā nepieņemama un jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējam segt ar apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

33. Komisija norāda, ka Tiesai apelācijas sūdzība jānoraida kā nepieņemama un jebkurā gadījumā – kā nepamatota, kā arī jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējam segt tiesāšanās izdevumus.

34. Komisija ir iesniegusi pretapelācijas sūdzību. Tiesai tiek lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu, atzīt pirmos četrus Vispārējā tiesā izvirzītos prasības pamatus par nepieņemamiem¹⁸, un Vispārējā tiesā izvirzīto piekto prasības pamatu atzīt par nepamatotu vai, pakārtoti, – nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu par pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu¹⁹. Pakārtoti, Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar šo spriedumu Padomei tiek uzlikts pienākums pieņemt sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus. Komisija lūdz Tiesu piespriet *Changmao Biochemical Engineering* segt tiesāšanās izdevumus.

35. *Distillerie Bonollo* lūdz Tiesu noraidīt pretapelācijas sūdzības pirmā prasības pamata otro daļu²⁰ kā nepieņemamu vai, pakārtoti, – kā nepamatotu. *Distillerie Bonollo* tāpat lūdz Tiesu noraidīt pretapelācijas sūdzību pārējā daļā, atzīstot to par nepamatotu vai neapmierināmu. Visbeidzot, Tiesai tiek lūgta uzlikt Komisijai pienākumu segt *Distillerie Bonollo* radušos tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tiesvedību Tiesā, kā arī tos tiesāšanās izdevumus, kuri tai radīsies, ja lieta tiks nodota atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

36. Padome atbalsta Komisijas pretapelācijas sūdzībā norādītos prasījumus.

17 Tādējādi Vispārējai tiesai nebija vajadzības izvērtēt pārējos četrus prasītāju izvirzītos prasības pamatus, proti, i) Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, to lasot kopā ar Pamatregulas 2. panta 1.–3. punktu, pārkāpums, jo ir izmantota saliktā normālā vērtība, nevis analogā valstī praktizētās faktiskās pārdošanas cenas; ii) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums, normālo vērtību veidojot, pamatojoties uz izmaksām citā valstī, nevis analogā valstī; iii) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums, normālo vērtību veidojot, izmantojot izejvielu, kas nebija līdzvērtīga; iv) tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

18 Pirmie četri Vispārējā tiesā izvirzītie prasības pamati bija šādi: i) Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpums; ii) Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, to lasot kopā ar Pamatregulas 2. panta 1.–3. punktu, pārkāpums; iii) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums; iv) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums (skat. 17. zemsvītras piezīmi).

19 Piektais Vispārējā tiesā izvirzītais prasības pamats norādīja uz tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu (skat. 17. zemsvītras piezīmi).

20 Pretapelācijas sūdzības pirmā prasības pamata otrajā daļā norādīts, ka Vispārējā tiesā izvirzītais piektais prasības pamats (skat. 19. zemsvītras piezīmi) ir nepamatots.

37. *Changmao Biochemical Engineering* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, atzīt pirmos četrus Vispārējā tiesā izvirzītos prasības pamatus par nepieņemamiem, Vispārējā tiesā izvirzīto piekto prasības pamatu atzīt par nepamatotu vai, pakārtoti, – nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu par pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu. Pakārtoti, tā lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar šo spriedumu Padomei ir uzlikts pienākums pieņemt sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus. *Changmao Biochemical Engineering* lūdz Tiesu piespriest *Distillerie Bonollo* segt *Changmao Biochemical Engineering* tiesāšanās izdevumus.

38. 2019. gada 24. oktobra tiesas sēdē mutvārdu apsvērumus iesniedza *Changmao Biochemical Engineering*, *Distillerie Bonollo*, Padome un Komisija.

V. Pretapelācijas sūdzība

39. Ņemot vērā to, ka Komisijas iesniegtajā pretapelācijas sūdzībā galvenokārt apstrīdēta pirmajā instancē iesniegtās prasības pieņemamība, pirmām kārtām nepieciešams izvērtēt šo sūdzību.

A. Lietas dalībnieku argumenti

40. Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt kā nepieņemamus pirmos četrus Vispārējā tiesā izvirzītos prasības pamatus²¹ un kā nepamatotu noraidīt piekto pirmajā instancē izvirzīto prasības pamatu vai, pakārtoti, – nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu par pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu²². Pakārtoti, Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl šā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktā Padomei ir uzlikts pienākums pieņemt sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus.

41. Lai pamatotu prasījumu, ar kuru tā lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, Komisija izvirza vienu apelācijas sūdzības pamatu, norādot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 51.–73. punktā secinot, ka apstrīdētā regula *Distillerie Bonollo* skar tieši.

42. Pirmkārt, Komisija norādījusi, ka Vispārējā tiesa nevarēja pamatoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā norādītajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, lai paplašināti interpretētu ar tiešu skārumu saistīto nosacījumu. Šāda interpretācija, saskaņā ar kuru nosacījums ir izpildīts, ja apstrīdētajam Savienības tiesību aktam ir *būtiska* ietekme uz prasītāju, ir neatbilstoša pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru ir nepieciešams konstatēt arī *tiesisku* ietekmi uz prasītāja stāvokli. Otrkārt, Komisija norāda, ka tam, lai konstatētu, ka apstrīdētā regula ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli, ar apstrīdēto regulu šim uzņēmumam būtu jābūt piešķirtām materiālām tiesībām. Savukārt, kā norāda Komisija, *Distillerie Bonollo* nav tiesību pieprasīt antidempinga maksājumu noteikšanu konkrētā līmenī pret konkurējošiem trešo valstu ražotājiem, jo saskaņā ar Pamatregulas 21. pantu Padomei un Komisijai atļauts atturēties no pasākumu piemērošanas, ja tas nav Savienības interesēs.

43. Noslēgumā Komisija secina, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

44. Attiecīgi Komisija lūdz Tiesu noraidīt kā nepieņemamus pirmos četrus Vispārējā tiesā izvirzītos prasības pamatus un noraidīt kā nepamatotu pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu. Saistībā ar pēdējo prasības pamatu, kas norāda uz tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, Komisija atzīst, ka tas ir pieņemams, jo tas ir procesuāls pamats, nevis

21 Kā tas minēts 18. zemsvītras piezīmē, Vispārējā tiesā izvirzītie pirmie četri prasības pamati bija šādi: i) Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpums; ii) Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, to lasot kopā ar Pamatregulas 2. panta 1.–3. punktu, pārkāpums; iii) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums; iv) Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpums.

22 Kā tas minēts 19. zemsvītras piezīmē, piektais Vispārējā tiesā izvirzītais prasības pamats norādīja uz tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

materiāls pamats. Tomēr Komisija apgalvo, ka prasības pamats ir nepamatots, jo administratīvā procesa laikā *Distillerie Bonollo* vairākkārt gan rakstiski, gan mutiski apmainījās ar informāciju ar Komisiju. Tomēr gadījumā, ja Tiesa secinātu, ka tā nevar pieņemt spriedumu par Vispārējā tiesā izvirzīto piekto prasības pamatu, Komisija lūdz nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu par šo prasības pamatu.

45. Pakārtoti, Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu. Prasījuma pamatošanai Komisija ir izvirzījusi vienu apelācijas sūdzības pamatu, norādot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, saglabājot spēkā apstrīdētajā regulā noteikto antidempinga maksājumu “līdz brīdim, kad [Komisija] un [Padome] pieņem pasākumus šī sprieduma izpildei”. Komisija norādījusi, ka no brīža, kad stājās spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014²³, antidempinga maksājumus var piemērot tikai Komisija.

46. *Changmao Biochemical Engineering* piekrīt visiem Komisijas izvirzītajiem prasījumiem, izņemot, pirmkārt, Komisijas pakārtoti izvirzītajam prasījumam (kas norādīts iepriekšējā secinājumu punktā), otrkārt – tā lūdz tiesu piespriest *Distillerie Bonollo* segt *Changmao Biochemical Engineering* radušos tiesāšanās izdevumus.

47. *Distillerie Bonollo* apgalvo, ka pretapelācijas sūdzība ir jānoraida.

48. Pirmkārt, saistībā ar Komisijas apgalvojumu, ka piektais Vispārējā tiesā izvirzītais prasības pamats ir nepamatots, *Distillerie Bonollo* norāda, ka šis prasījums ir nepieņemams. Šādu apgalvojumu *Distillerie Bonollo* pamato ar to, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa šo prasības pieteikumu neizvērtēja, otrkārt, tas ir fakta konstatēšanas jautājums, un, treškārt, pretapelācijas sūdzībā ir sniegta norāde uz Padomes atbildi uz Vispārējās tiesas rakstiski iesniegtajiem jautājumiem, kuru kopiju Komisijai nebija jāsaņem, jo Komisijai ļauts iestāties lietā, tikai pamatojoties uz tiesas sēdes ziņojumu. *Distillerie Bonollo* norāda, ka šis prasījums jebkurā gadījumā ir nepamatots.

49. Otrkārt, saistībā ar vienīgo pamatu, kas izvirzīts prasījuma par pārsūdzētā sprieduma atcelšanu pamatošanai, *Distillerie Bonollo* norāda, ka tas ir nepieņemams, ciktāl tas skar pārsūdzētā sprieduma 59. un 63. punktu. Par 59. punktu *Distillerie Bonollo* norāda, ka Komisija apstrīd fakta konstatējumu, savukārt par 63. punktu – ka Komisija gluži vienkārši vēlas aizstāt Vispārējās tiesas veikto interpretāciju ar savu interpretāciju.

50. *Distillerie Bonollo* turklāt norāda, ka apelācijas sūdzības vienīgais pamats ir pilnībā nepamatots vai nederīgs. *Distillerie Bonollo* jo sevišķi uzsver, ka Vispārējā tiesa nav pamatojusies uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu ar nolūku paplašināt tieša skārumsa jēdzienu, ņemot vērā to, ka pārsūdzētā sprieduma 93. punktā norādītā atsauce uz šo principu ir lieka. Turklāt prasītāju Savienības tiesību akts skar tieši, ja, kā to norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 52. punktā, konkurējot ar citiem uzņēmējiem, šie indivīdi ir tieši skarti savā uzņēmēju statusā. Tiesa šo atbildības pārbaudi ir nostiprinājusi 2018. gada 6. novembra spriedumā *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43. punkts). Tādējādi *Distillerie Bonollo* apgalvo, ka Savienības tiesību akts viņus kā tiešos divu Ķīnas ražotāju eksportētāju konkurentus skar tieši, jo apstrīdētā regula nenosaka atbilstošus antidempinga maksājumus divu Ķīnas ražotāju eksportētāju precēm.

51. Treškārt, *Distillerie Bonollo* norāda, ka vienīgais pamats, kas norādīts Komisijas pakārtoti izvirzītā prasījuma pamatošanai, ir nepamatots. Pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktā ne tikai Padomei, bet arī kompetentajai institūcijai, proti, Komisijai, ir uzlikts pienākums pieņemt šā sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus.

²³ Regula (ES) Nr. 37/2014 (2014. gada 15. janvāris), ar ko attiecībā uz konkrētu pasākumu pieņemšanas procedūrām groza konkrētas regulas saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku (OV 2014, L 18, 1. lpp.).

52. Padome atbalsta abus Komisijas izvirzītos prasījumus.

53. Pirmkārt, Padomes ieskatā pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, jo Vispārējā tiesa ir kļūdaini atzinusi tiesā izvirzītos četrus materiālos prasību pamatus par pieņemamiem. Lai arī tieša skārums nosacījums ir jāinterpretē, ievērojot efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, šis princips nevar būt pamats LESD 263. panta ceturtajā daļā noteikto pieņemamības nosacījumu atcelšanai. Turklāt judikatūra, kas paredz, ka Savienības tiesību aktam ir drīzāk jāietekmē prasītāja tiesiskais stāvoklis, nevis tā faktiskais stāvoklis, joprojām ir spēkā un tiek piemērota. Regula, ar kuru ir noteikti antidempinga maksājumi, nevar ietekmēt Savienības ražotāju tiesisko stāvokli, jo, pirmkārt, šie ražotāji nemaksā šos maksājumus, otrkārt, viņiem nav tiesību pieprasīt šo maksājumu piemērošanu trešo valstu ražotājiem eksportētājiem. Tādējādi Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 52. un 53. punktā pēc būtības secinot, ka tieša skārums nosacījums ir izpildīts, ja ir ietekmēts prasītāja faktiskais stāvoklis.

54. Otrkārt, Padome norāda, ka gadījumā, ja Tiesa nolemj atcelt pārsūdzēto spriedumu, tai kā nepamatots ir jānoraida Vispārējā tiesā izvirzītais piektais prasības pamats.

55. Treškārt, Padome norāda, ka gadījumā, ja Tiesa nolemj neatcelt pārsūdzēto spriedumu, tai jebkurā gadījumā jāatceļ sprieduma rezolutīvās daļas 2. punkts, jo saskaņā ar Regulu Nr. 37/2014 kompetence noteikt antidempinga pasākumus ir piešķirta tikai Komisijai.

B. Vērtējums

56. Pretapelācijas sūdzībā Komisija lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu (turpmāk tekstā – “Komisijas galvenais prasījums”), pamatojoties uz to, ka Vispārējā tiesa šā sprieduma 51.–73. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka apstrīdētā regula *Distillerie Bonollo* skar tieši. Pakārtoti, Komisija lūdz atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu, ciktāl ar šo punktu Padomei ir uzlikts pienākums pieņemt sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus (turpmāk tekstā – “Komisijas pakārtotais prasījums”), pamatojoties uz to, ka kopš Regulas Nr. 37/2014 spēkā stāšanās antidempinga maksājumus var piemērot tikai Komisija.

57. *Distillerie Bonollo* norāda, ka abi Komisijas prasījumi ir jānoraida, savukārt Padome un *Changmao Biochemical Engineering* atbalsta abus Komisijas prasījumus.

1. Par pretapelācijas sūdzības pieņemamību

58. *Distillerie Bonollo*, pirmām kārtām, apstrīd vienīgo apelācijas sūdzības pamatu, kas izvirzīts Komisijas galvenā prasījuma pamatošanai un ar kuru apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tieša skārums izvērtēšanā, ciktāl šis pamats ir vērst uz konkrētiem pārsūdzētā sprieduma punktiem, otrkārt, *Distillerie Bonollo* apstrīd Komisijas pieprasījumu, ka Tiesai būtu jānoraida Vispārējā tiesā izvirzītais piektais prasības pamats²⁴.

59. Manā ieskatā šie lūgumi, kas pamatoti ar nepieņemamības apsvērumiem, ir jānoraida.

²⁴ Skaidrības nolūkā vēlos norādīt, ka visas prasības par nepieņemamību skar Komisijas galveno prasījumu. Tās neskar Komisijas pakārtoto prasījumu.

(a) *Apelācijas sūdzības Komisijas galvenā prasījuma pamatošanai izvirzītā vienīgā pamata, pieņemamība, ciktāl tas skar pārsūdzētā sprieduma 59. un 63. punktu*

60. Pirmkārt, *Distillerie Bonollo* norāda, ka vienīgais Komisijas izvirzītais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemams, ciktāl tas skar pārsūdzētā sprieduma 59. punktu, kurā Vispārējā tiesa secināja, ka *Distillerie Bonollo* apstrīdētā regula skar tieši, jo ar šo regulu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem ir piemēroti antidempinga maksājumi, kuru mērķis ir neitralizēt *Distillerie Bonollo* kā viņu konkurentam nodarīto kaitējumu. *Distillerie Bonollo* ieskatā šis ir fakta konstatēšanas jautājums.

61. Manā ieskatā šī iebilde par nepieņemamību ir noraidāma. Komisija neapstrīd 59. punktā norādīto Vispārējās tiesas secinājumu, ka *Distillerie Bonollo* bija divu Ķīnas ražotāju eksportētāju tiešs konkurents, kas patiešām ir fakta konstatēšanas jautājums un kuru Tiesai nav jāpārbauda²⁵. Komisijas apsvērumi saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 59. punktu drīzāk ir par to, ka Savienības uzņēmumiem nodarītais kaitējums tika izvērtēts nevis apstrīdētajā regulā, bet “iepriekšējos tiesību aktos” (proti, Regulā Nr. 349/2012 un Regulā Nr. 130/2006) un attiecīgi jebkura veida ietekme uz *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli izriet nevis no apstrīdētās regulas, bet gan no šiem “iepriekšējiem tiesību aktiem”. Tas ir tiesību jautājums.

62. Otrkārt, *Distillerie Bonollo* norāda, ka vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemams, ciktāl tas skar pārsūdzētā sprieduma 63. punktu, kurā Vispārējā tiesa noraidīja Padomes argumentus par to, ka, lai konstatētu atbilstību tieša skāruma nosacījumam, prasītājam ir jābūt “subjektīvām tiesībām uz antidempinga maksājumu noteikšanu konkrētā līmenī”. *Distillerie Bonollo* ieskatā Komisija gluži vienkārši vēlas aizstāt Vispārējās tiesas veikto interpretāciju ar savu interpretāciju.

63. Manuprāt, šī iebilde par nepieņemamību arī ir noraidāma. Tas tiesa, ka šo argumentu pirmajā instancē izvirzīja Padome un ka Komisija iestājās lietā, uzturot pirmajā instancē izvirzītos Padomes prasījumus. Tomēr saskaņā ar judikatūru gadījumā, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu, apelācijas procesā var no jauna tikt izskatīti pirmajā instancē pārbaudītie tiesību jautājumi. Proti, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu pamatot savu apelācijas sūdzību ar Vispārējā tiesā jau izvirzītiem pamatiem un argumentiem, tad zustu daļa no apelācijas tiesvedības jēgas²⁶. Turklāt Komisija apstrīd konkrētu pārsūdzētā sprieduma punktu, t.i., 63. punktu.

(b) *Komisijas lūguma noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu pieņemamība*

64. Pretapelācijas sūdzībā Komisija pēc tam, kad tā norādījusi iemeslus, kādēļ tās ieskatā *Distillerie Bonollo* apstrīdētā regula neskar tieši un secinot, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ pilnībā, norāda, ka Tiesai ir jānoraida kā nepamatots Vispārējā tiesā izvirzītais piektais prasības pamats, ar ko tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

65. *Distillerie Bonollo* apstrīd Komisijas lūguma noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu pieņemamību. *Distillerie Bonollo* norāda, ka, pirmkārt, Vispārējā tiesa nepieņēma lēmumu par piekto prasības pamatu, otrkārt, jautājums par to, vai *Distillerie Bonollo* tiesības uz aizstāvību ir aizskartas, ir fakta konstatēšanas jautājums.

66. Manā ieskatā šī iebilde par nepieņemamību ir noraidāma.

25 Spriedums, 2018. gada 26. septembris, *Philips un Philips France/Komisija* (C-98/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:774, 40. punkts).

26 Spriedums, 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 124. punkts).

67. Pirmkārt, pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa patiešām neizvērtēja tiesā izvirzīto piekto prasības pamatu. Tiesai nebija šādas vajadzības, ņemot vērā to, ka tā apmierināja pirmo prasības pamatu, kas norādīja uz Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu, un uz tā pamata atcēla apstrīdēto regulu²⁷. Tomēr no minētā neizriet, ka Komisijas lūgums noraidīt piekto pirmajā instancē izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu ir nepieņemams. No pretapelācijas sūdzības var skaidri secināt, ka Komisija lūdz Tiesu izvērtēt pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu un to noraidīt kā nepamatotu, *īstenojot Statūtu 61. pantā nostiprināto Tiesas kompetenci pieņemt galīgo spriedumu* pēc Vispārējās tiesas lēmuma atcelšanas. Komisija pretapelācijas sūdzībā lūdz Tiesu kā nepamatotu noraidīt pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu tikai *pēc tam*, kad Komisija ir norādījusi pamatojumu, kādēļ *Distillerie Bonollo* pārsūdzētais spriedums tieši neskar un kādēļ šis spriedums būtu jāatceļ. Turklāt Komisija savā replikā skaidrojusi, ka savu viedokli par Vispārējā tiesā izvirzīto piekto prasības pamatu tā sniegusi “nolūkā palīdzēt Tiesai īstenot Statūtu 61. pantā noteikto kompetenci”.

68. Otrkārt, neraugoties uz to, ka Statūtu 61. pantā nav konkrēti norādīts, vai Tiesa, pieņemot galīgo spriedumu lietā, var izlemt arī fakta konstatēšanas jautājumus, Tiesa savā praksē ir uzņēmusies šādu kompetenci²⁸. Tādējādi arī gadījumā, ja Tiesai būtu jāizvērtē fakti, lai pieņemtu lēmumu par pirmajā instancē izvirzīto piekto prasības pamatu, šim apstāklim nebūtu nekādas ietekmes uz Komisijas lūguma noraidīt šo prasības pamatu kā nepamatotu pieņemamību.

(c) Komisijas lūguma noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu, ciktāl tas skar Padomes argumentus, kas norādīti Padomes atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, pieņemamība

69. Pretapelācijas sūdzībā Komisija, pamatojot lūgumu noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu, atsaucas uz Padomes atbildi uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem²⁹, kas iesniegti organizatorisko pasākumu ietvaros³⁰.

70. *Distillerie Bonollo* norāda, ka pretapelācijas sūdzībā sniegtās atsauces uz Padomes atbildi uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem ir nepieņemamas. Minētais *Distillerie Bonollo* ieskatā izriet no apstākļa, ka Komisijai tika atļauts iestāties lietā pirmajā instancē, pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 6. punktu, proti, pamatojoties uz tiesas sēdes ziņojumu. Tādējādi Komisijai nebija tiesību saņemt Padomes atbildes uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem kopiju. Attiecīgi *Distillerie Bonollo* lūdz Tiesu atteikt pieņemt lēmumu jautājumā par Komisijas lūgumu noraidīt piekto Vispārējā tiesā izvirzīto prasības pamatu kā nepamatotu.

71. Manā ieskatā pretapelācijas sūdzību nevar atzīt par nepieņemamu, ciktāl tā skar Padomes argumentus, kas norādīti Padomes atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem.

72. Konkrētajā gadījumā Komisijai ļauts iestāties Vispārējā tiesā izskatāmajā lietā, pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 6. punktu³¹.

27 Skat. pārsūdzētā sprieduma 142. un 143. punktu.

28 Skat., piemēram, spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost/UFEX* u.c. (C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 141.–164. punkts); 2010. gada 21. janvāris, *Audi/ITSB* (C-398/08 P, EU:C:2010:29, 52.–60. punkts); 2012. gada 3. maijs, Spānija/Komisija (C-24/11 P, EU:C:2012:266, 50.–59. punkts), un 2019. gada 28. novembris, *ABB/Komisija* (C-593/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:1027, 95.–101. punkts).

29 Precīzāk, Komisija atsaucas uz atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem norādīto Padomes paziņojumu, saskaņā ar kuru, lai noteiktu, vai Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, ir jāņem vērā ne tikai apstrīdētās regulas teksts, bet arī administratīvās procedūras laikā notikusi mutiskā un rakstiskā komunikācija. Komisija tāpat atsaucas uz vēl vienu Padomes paziņojumu, kas norādīts atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstiskajiem jautājumiem, saskaņā ar kuru *Distillerie Bonollo* neapstrīd to, ka pamatojums būtu nepietiekams, bet gan apstrīd Padomes un Komisijas piemēroto pieeju, kas nav pietiekami, lai konstatētu, ka noticis tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

30 Skat. pārsūdzētā sprieduma 34. punktu.

31 Skat. iepriekš 20. punktu.

73. Saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 6. punktu gadījumā, ja pieteikums par iestāšanos lietā ir iesniegts pēc noteiktā sešu nedēļu termiņa, kas sākas datumā, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiek publicēts paziņojums par lietas ierosināšanu, persona, kas iestājas lietā, “pamatojoties uz tai nosūtīto ziņojumu tiesas sēdē, var iesniegt savus apsvērumus mutvārdu procesa laikā”. No minētā jāsecina, ka šādā gadījumā personai, kas iestājas lietā, nav tiesību saņemt prasības pieteikuma kopiju, iebildumu rakstu, repliku un atbildi uz repliku³².

74. Tomēr konkrētajā gadījumā Komisijai bija tiesības saņemt prasības pieteikuma kopiju un iebildumu rakstu. Tas ir tādēļ, ka 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 24. panta 7. punktā³³ ir paredzēts, ka “[j]a Padome vai [Komisija] nav lietas dalībnieks, Vispārējā tiesa tām nosūta kopijas no prasības pieteikuma un iebildumu raksta (bez to pielikumiem), lai tās varētu izvērtēt, vai ir notikusi atsaukšanās uz Padomes vai [Komisijas] akta nepiemērojamību saskaņā ar LESD 277. pantu”.

75. Vēlos norādīt, ka Padomes argumenti, kas izvirzīti tās atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, uz kuriem Komisija atsaucas pretapelācijas sūdzībā³⁴, ir norādīti arī Vispārējai tiesai iesniegtajā iebildumu rakstā³⁵, kura kopiju Komisijai bija tiesības saņemt.

76. Tādējādi, neatkarīgi no tā, vai Komisijai bija tiesības saņemt Padomes atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem kopiju, tas apstākļi vien, ka savā pretapelācijas sūdzībā Komisija atsaucas uz argumentiem, kas norādīti Padomes atbildē uz minētajiem jautājumiem, nevar būt pretapelācijas sūdzības nepieņemamības pierādījums, ciktāl tas skar Padomes argumentus.

2. Par lietas būtību

77. Kā es jau minēju secinājumu 56. punktā, Komisija lūdz, lai pārsūdzētais spriedums tiek atcelts vai, pakārtoti, – lai tiek atcelts šā sprieduma rezolūīvās daļas 2. punkts. Turpmāk pēc kārtas aplūkošu abus prasījumus.

(a) Par Komisijas galveno prasījumu, ar kuru tā lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu

78. Vienīgajā apelācijas sūdzības pamatā Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka *Distillerie Bonollo* apstrīdētā regula skar tieši.

79. Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona var celt prasību par tiesību aktu, kas nav adresēts šai personai, ja šis tiesību akts viņu skar tieši un individuāli.

80. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nosacījums, ka lēmumam, kas ir tiesvedības priekšmets, fiziska vai juridiska persona ir jāskar tieši, nozīmē, ka ir jāizpilda divi kumulatīvi kritēriji – pirmkārt, apstrīdētais pasākums tieši ietekmē attiecīgās personas tiesisko stāvokli un, otrkārt, tas nepieļauj nekādu rīcības brīvību šā pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā īstenošanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus³⁶.

32 Spriedums, 2009. gada 26. marts, *Selex Sistemi Integrati*/Komisija (C-113/07 P, EU:C:2009:191, 37.–39. punkts).

33 Šobrīd – Vispārējās tiesas Reglamenta 82. pants.

34 Skat. 29. zemsvītras piezīmi.

35 Padome Vispārējai tiesai iesniegtajā iebildumu rakstā norādījusi, ka jautājums par to, vai Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, ir izvērtējams ne tikai LESD 296. pantā norādītā formulējuma kontekstā, bet arī savstarpējās komunikācijas kontekstā antidempinga procedūras laikā. Padome iebildumu rakstā turklāt norādījusi, ka prasītājiem pirmajā instancē nebija iebildumu pret norādītā pamatojuma pietiekamību – viņi drīzāk kritizēja Padomes un Komisijas pieeju.

36 Spriedumi, 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. punkts); 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 69. punkts), un 2019. gada 5. novembris, *ECB* u.c./Trasta Komerbanka u.c. (C-663/17 P, C-665/17 P un C-669/17 P, EU:C:2019:923, 103. punkts).

81. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. punktā norādīja, ka apstrīdētā regula tieši ietekmēja prasītāju pirmajā instancē tiesisko stāvokli, jo tās rezultātā tika uzsākta daļējas starpposma pārskatīšanas procedūra, un šīs procedūras iznākumā pieņemtie pasākumi bija paredzēti, lai neitralizētu tiem kā divu Ķīnas ražotāju eksportētāju konkurentiem nodarīto kaitējumu. Ir izpildīts arī otrais tieša skārums nosacījums, jo dalībvalstīm nebija nekādas rīcības brīvības attiecībā uz antidempinga maksājuma apmēru un šā maksājuma piemērošanu konkrētai precei.

82. Jānorāda, ka pretapelācijas sūdzībā ir apstrīdēts tikai pārsūdzētā sprieduma 51.–73. punktā norādītais Vispārējās tiesas veiktais tieša skārums pirmā kritērija novērtējums, nevis pārsūdzētā sprieduma 50. punktā norādītā otrā kritērija analīze.

83. Komisija kā argumentu norāda, ka apstrīdētā regula neietekmē *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli, jo *Distillerie Bonollo* nav tiesību, kuras varētu ietekmēt šīs regulas pieņemšana. Komisijas ieskatā, neraugoties uz to, ka saskaņā ar Pamatregulu *Distillerie Bonollo* kā sūdzības iesniedzējam ir piešķirtas procesuālas tiesības, tomēr, lai noteiktu to, vai ir ietekmēts *Distillerie Bonollo* tiesiskais stāvoklis, ir jāņem vērā tikai materiālās, nevis procesuālas tiesības. Savukārt nedz LESD, nedz Pamatregulā *Distillerie Bonollo* nav paredzētas materiālas tiesības pieprasīt antidempinga maksājumu noteikšanu konkrētā līmenī konkurējošiem trešo valstu ražotājiem.

84. *Distillerie Bonollo* savukārt norāda, ka apstrīdētā regula tieši ietekmē viņa tiesisko stāvokli, jo tiem ir tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru *izkropļojis dempings* tirgū, kurā uzņēmums darbojas. Minētais pēc analogijas izriet no 2018. gada 6. novembra sprieduma *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) 50. punkta.

85. Manuprāt, Tiesai būtu jānorāda vienīgais apelācijas sūdzības pamats, kas izvirzīts Komisijas galvenā prasījuma pamatošanai. Es ierosinu šajā lietā piemērot risinājumu, kuru Tiesa piemēroja 2018. gada 6. novembra spriedumā *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873), kuru detalizētāk paskaidrošu turpmākajos secinājumu punktos, un secināt, ka apstrīdētā regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli, pamatojoties uz to, ka viņiem ir tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru *izkropļojis dempings* tirgū, kurā uzņēmums darbojas.

86. Pirmkārt, pretēji Padomes norādītajam, no fakta, ka ar apstrīdēto regulu *Distillerie Bonollo* nav noteikta prasība maksāt antidempinga maksājumus, neizriet, ka šī regula neietekmē tā tiesisko stāvokli.

87. Šāds secinājums izriet no tā, ka antidempinga maksājumi pēc definīcijas tiek piemēroti trešo valstu ražotāju ražotajām precēm, nevis Savienības ražotāju, piemēram, *Distillerie Bonollo*, precēm. Attiecīgi, ja Tiesa īstenotu Padomes pieeju, Savienības ražotājiem nebūtu tiesību pieprasīt tādu regulu atcelšanu, ar kurām noteikti antidempinga maksājumi. Tas savukārt būtu pretrunā 1985. gada 20. marta spriedumam lietā *Timex*/Padome un Komisija (264/82, EU:C:1985:119, 12.–16. punkts) un 2018. gada 18. oktobra spriedumam lietā *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, 36.–53. punkts) – šajos spriedumos Savienības ražotāju celtā prasība atcelt tiesību aktu tika atzīta par pieņemamu.

88. Kā vēl vienu argumentu par labu 85. punktā secinātajam vēlos izvirzīt to, ka antidempinga maksājumus veic attiecīgās preces importētāji Savienībā un šos maksājumus iekasē dalībvalstu muitas iestādes, kad prece tiek ielaista Savienības tirgū. Ražotāji eksportētāji šos maksājumus nemaksā. Tādēļ, ja Tiesa īstenotu Padomes pieeju, ražotājiem eksportētājiem nemaz nebūtu tiesību celt prasību atcelt regulu, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi viņu preču importam Savienībā. Tas arī būtu pretrunā pastāvīgajai judikatūrai, ar kuru par pieņemamām atzītas prasības, kuras cēluši attiecīgas preces ražotāji un eksportētāji, kuri, pamatojoties uz informāciju par viņu saimniecisko darbību, vainoti

dempingā³⁷.

89. Turklāt, kā es jau minēju secinājumā 85. punktā, es piekrītu *Distillerie Bonollo* argumentam, ka tad, ja apstrīdētā regula rada uzņēmumam nelabvēlīgas konkurences situāciju, tā tieši ietekmē tā tiesības nebūt pakļautiem izkropļotai konkurencei tirgū, kurā uzņēmums darbojas.

90. Pirmkārt, minētais izriet no 2018. gada 6. novembra sprieduma *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873). Šajā spriedumā Tiesa secināja, ka lēmums, saskaņā ar kuru Komisija konkrētus pasākumus atzina par nesaderīgu valsts atbalstu, bet atturējās veikt darbības atbalsta atgūšanai, savukārt par citiem pasākumiem atzina, ka tie nav uzskatāmi par valsts atbalstu, prasītāju pirmajā instancē tiesisko stāvokli ietekmē tieši, jo tiem tika radīta nelabvēlīga konkurences situācija, attiecīgi ietekmējot to tiesības nebūt pakļautiem izkropļotai konkurencei tirgū, kurā tie darbojas³⁸. Tiesa norādīja, ka šādas tiesības prasītājiem pirmajā instancē piešķirtas ar LESD noteikumiem par valsts atbalstu, proti, LESD 107. un 108. pantu, kuru mērķis ir aizsargāt konkurenci³⁹.

91. Es ierosinu iepriekšējā secinājumā punktā minētajā spriedumā norādīto risinājumu piemērot arī šajā lietā, kas gan skar antidempinga noteikumus, nevis valsts atbalsta noteikumus. Es uzskatu, ka apstrīdētā regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli, ņemot vērā uzņēmuma tiesības nebūt pakļautam izkropļotai konkurencei, kas izriet nevis no valsts atbalsta pasākumiem (kā tas bija lietā, kurā pasludināts minētais spriedums), bet gan no dempinga praksēm tirgū, kurā *Distillerie Bonollo* darbojas.

92. Šādas pozīcijas atbalstam vēlos norādīt, ka antidempinga noteikumu mērķis, tāpat kā LESD 107. un 108. panta mērķis, ir aizsargāt konkurenci. Saskaņā ar Pamatregulas 21. panta 1. punktu antidempinga pasākumiem ir divpusēja iedarbība – pirmkārt, likvidēt dempinga rezultātā radušos izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību, otrkārt, atjaunot efektīvu tirdzniecību. Tomēr vēlos uzsvērt, ka dempinga praksēm ir jāatbilst izpratnei par *negodīgu konkurenci* no trešās valsts ražotāju puses, pret kuru jāaizsargā Savienības ražotāji⁴⁰. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru antidempinga maksājumu uzlikšana ir aizstāvības un aizsardzības pasākums pret godīgu konkurenci, ko rada dempinga prakse⁴¹. Tādējādi, manā ieskatā, tirdzniecību izkropļojošas ietekmes novēršana ir viens no galvenajiem nosacījumiem godīgas konkurences atjaunošanai iekšējā tirgū.

37 Spriedumi, 1984. gada 21. februāris, *Allied Corporation u.c./Komisija* (239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11.–14. punkts), un 1987. gada 7. maijs, *NTN Toyo Bearing u.c./Padome* (240/84, EU:C:1987:202, 5.–7. punkts). Skat. tostarp arī spriedumus, 1996. gada 18. septembris, *Climax Paper/Padome* (T-155/94, EU:T:1996:118, 45.–53. punkts); 1997. gada 25. septembris, *Shanghai Bicycle/Padome* (T-170/94, EU:T:1997:134, 35.–42. punkts); 2013. gada 13. septembris, *Huvis/Padome* (T-536/08, nav publicēts, EU:T:2013:432, 23.–29. punkts); 2013. gada 13. septembris, *Cixi Jiangnan Chemical Fiber u.c./Padome* (T-537/08, nav publicēts, EU:T:2013:428, 20.–29. punkts); 2014. gada 16. janvāris, *BP Products North America/Padome* (T-385/11, EU:T:2014:7, 74.–78. punkts); 2016. gada 15. septembris, *Unitec Bio/Padome* (T-111/14, EU:T:2016:505, 25.–32. punkts); 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata u.c./Padome* (no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 57.–64. punkts); 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 22.–39. punkts), un 2017. gada 10. oktobris, *Kolachi Raj Industrial/Komisija* (T-435/15, EU:T:2017:712, 49.–55. punkts).

38 Tiesa pamatojās uz faktu, ka prasītāji pirmajā instancē, proti, *Ferracci* k-gs, kuram piederēja iestāde, kurā tika sniegti izmitināšanas pakalpojumi (naktsmitne un brokastis), un *Scuola Elementare Maria Montessori*, kas bija privāta izglītības iestāde, piedāvāja pakalpojumus, kas bija līdzīgi tiem pakalpojumiem, kurus sniedza valsts atbalsta saņēmēji, proti, baznīcas un reliģiskās iestādes. Turklāt *Ferracci* k-ga uzņēmums un *Scuola Elementare Maria Montessori* atradās netālu no valsts atbalsta saņēmējiem. Attiecīgi prasītāji darbojās tajā pašā ģeogrāfiskajā tirgū. Tā kā *Ferracci* k-gam un *Scuola Elementare Maria Montessori* pirmšķietami bija tiesības saņemt apstrīdētajā lēmumā norādīto valsts atbalstu, apstrīdētais lēmums varēja tiem radīt nelabvēlīgu konkurences situāciju. Skat. 2018. gada 6. novembra sprieduma *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija*, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) 50. punktu.

39 Skat. 2018. gada 6. novembra sprieduma *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija*, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) 43. un 52. punktu.

40 Šajā ziņā skat. *Reymond, D.*, "Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne", *Bruylant*, 2016 (60. punkts).

41 Spriedumi, 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques/Padome* (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. punkts), 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 50. punkts). Skat. arī ģenerālvokāta V. Van Gerven [W. Van Gerven] secinājums lietā *Nölle* (C-16/90, nav publicēts, EU:C:1991:233, 11. punkts), un ģenerālvokātes E. Šarpstones [E. Sharpston] secinājumus lietā *Gul Ahmed Textile Mills/Padome* (C-100/17 P, EU:C:2018:214, 105. punkts).

93. Tāpat vēlos uzsvērt, ka antidempinga maksājumu nozīmi efektīvas konkurences mērķa sasniegšanā pierāda mazāka antidempinga maksājuma noteikums. Šis noteikums saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 4. punkta pēdējā teikumā norādīto paredz, ka antidempinga maksājuma apmēru nosaka, pamatojoties uz dempinga starpību, izņemot, ja kaitējuma starpība ir mazāka par dempinga starpību, un šādā gadījumā antidempinga maksājuma apmēru nosaka, pamatojoties uz kaitējuma starpību. Mazāka antidempinga maksājuma noteikums nodrošina to, ka Savienības ražošanas nozarei netiek piešķirta aizsardzība, kura pārsniedz to, kas nepieciešams, lai novērstu zaudējumus, kurus rada preču imports par dempinga cenām⁴², citiem vārdiem, ka Savienības ražošanas nozarei netiek piešķirtas lielākas konkurences priekšrocības attiecībā pret dempinga importu⁴³.

94. Tādējādi pēc analogijas ar 2018. gada 6. novembra spriedumu *Scuola Elementare Maria Montessori* /Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) apstrīdētā regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis dempings tirgū, kurā uzņēmums darbojas, un attiecīgi apstrīdētā regula tieši ietekmē tā tiesisko stāvokli. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. punktā konstatēja, ka *Distillerie Bonollo* ir Savienības vīnskābes ražotājs, kurš darbojas tajā pašā tirgū, kurā darbojas divi Ķīnas ražotāji eksportētāji. Tādējādi, piemērojot iespējami neatbilstošus antidempinga maksājumus diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, apstrīdētā regula nostādīja *Distillerie Bonollo* nelabvēlīgā konkurences situācijā iekšējā tirgū.

95. Otrkārt, pretēji Komisijas norādītajam, no Pamatregulas 9. panta 4. punkta un 21. panta neizriet, ka *Distillerie Bonollo* nav tiesību nebūt pakļautam konkurencei, kuru izkropļojis dempings tirgū, kurā uzņēmums darbojas.

96. Komisija argumentē, ka gadījumā, ja konstatēts dempings un kaitējums, kā arī apstākļi, ka kaitējums nodarīts dempinga rezultātā, Komisija jebkurā gadījumā, pamatojoties uz Pamatregulas 9. panta 4. punktu un 21. pantu, var atturēties no pasākumu piemērošanas, ja tas nav Savienības interesēs. Komisijas ieskatā no minētā izriet, ka *Distillerie Bonollo* nav materiālu tiesību uz aizsardzību pret dempingu.

97. Es šim argumentam nepiekrītu.

98. Protams, saskaņā ar Vispārējās tiesas judikatūru Savienības ražošanas nozarei nav tiesību pieprasīt aizsardzības pasākumu piemērošanu, pat gadījumā, ja konstatēts dempings un kaitējums, ņemot vērā to, ka minētos pasākumus var piemērot tikai gadījumā, ja tostarp saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 4. punktu un 21. pantu konstatēts, ka šo pasākumu piemērošana ir pamatojama ar Savienības interesēm⁴⁴. Pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Savienības interesēs, nepieciešams izvērtēt ierosināto pasākumu, kas ierosināti Savienības ražošanas nozares interesēs un citu ieinteresēto personu, proti, konkrētās preces importētāju, ražotāju, lietotāju un pārstrādātāju, kā arī patērētāju interesēs, piemērošanas un nepiemērošanas iespējamās sekas⁴⁵. Tādēļ jānodrošina visu minēto pušu interešu līdzsvars⁴⁶.

42 Spriedums, 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 167. un 168. punkts).

43 Ģenerāladvokātes V. Trstenjakas [V. Trstenjak] secinājumi lietā *Moser Baer India/Padome* (C-535/06 P, EU:C:2008:532, 170. punkts), un spriedums, 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 51. punkts).

44 Spriedumi, 2003. gada 8. jūlijs, *Euroalliances u.c./Komisija* (T-132/01, EU:T:2003:189, 44. punkts), un 2015. gada 30. aprīlis, *VTZ u.c./Padome* (T-432/12, nav publicēts, EU:T:2015:248, 162. punkts).

45 Skat. Pamatregulas 21. panta 2. punktu.

46 Spriedums, 2017. gada 15. jūnijs, *T.KLIP* (C-349/16, EU:C:2017:469, 44. punkts).

99. Tomēr šai prasībai ir negatīvs raksturs. Saskaņā ar Pamatregulas 21. panta 1. punktu Komisija var atturēties no pasākumu piemērošanas tikai tādā gadījumā, ja ierosinātie antidempinga pasākumi *nav* Savienības interesēs⁴⁷. Praksē Komisija ļoti reti ir lēmusi nepiemērot antidempinga pasākumus uz tā pamata, ka, neraugoties uz to, ka ir izpildīti pārējie trīs nosacījumi (proti, dempings, kaitējums un cēloņsakarība starp dempingu un nodarīto kaitējumu), pasākumu piemērošana *nav* bijusi Savienības interesēs⁴⁸.

100. Turklāt es vēlos uzsvērt to, ka nedz fakts, ka Komisija var atteikties pieprasīt nelikumīga vai nesaderīga valsts atbalsta atgūšanu, ja tas ir pretrunā ar kādu Savienības tiesību vispārēju principu⁴⁹, nedz fakts, ka attiecīgā dalībvalsts var atteikties izpildīt Komisijas rīkojumu atgūt atbalstu, ja attiecīgo atbalstu atgūt ir absolūti neiespējami⁵⁰, neatturēja Tiesu 2018. gada 6. novembra spriedumā *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) secināt, ka valsts atbalsta saņēmēju konkurentiem ir tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis piešķirtais valsts atbalsts, tirgū, kurā uzņēmums darbojas.

101. Ja nelikumīga un nesaderīga valsts atbalsta atgūšana pārkāpj tiesiskās palāvības principu attiecībā pret valsts atbalsta saņēmēju⁵¹, Komisijai *nav* pienākuma pieprasīt atbalsta atgūšanu⁵². Tai *nav* jāpieprasa atbalsta atgūšana. Šādā gadījumā apstākļi, ka konstatēta valsts atbalsta nesaderība ar iekšējo tirgu, nenozīmē konkurences atjaunošanu konkrētajā tirgū. Tomēr, kā tas minēts secinājumā iepriekšējā punktā, tas neattiecināts Tiesu secināt, ka valsts atbalsta saņēmēju konkurentiem ir tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis piešķirtais valsts atbalsts.

102. Līdzīgi arī gadījumā, ja antidempinga pasākumu piemērošana *nav* Savienības interesēs, Komisija var izlemt nepieņemt šādus pasākumus. Šādā gadījumā dempings rezultātā radušies tirdzniecības izkropļojumi netiek novērsti un netiek atjaunota konkurence iekšējā tirgū. Tomēr tas nedrīkst Tiesu atturēt no secinājuma, ka Savienības ražotājam ir tiesības nebūt pakļautam konkurencei, kuru izkropļojis dempings.

103. Treškārt, pretēji Komisijas un Padomes norādītajam, gadījumā ja Tiesa konstatē, ka šajā lietā ir izpildīts tieša skārums pirmais kritērijs, minētais konstatējums izrietētu ne tikai no apstrīdētās regulas faktiskās ietekmes uz *Distillerie Bonollo* stāvokli (pretēji regulas tiesiskajai ietekmei).

104. Atbilstoši secinājumu 85. punktā norādītajam apstrīdētā regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* stāvokli uz tā pamata, ka *Distillerie Bonollo* ir *tiesības* nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis dempings, nevis uz jebkādas faktiskas ietekmes pamata, kas izriet no apstrīdētās regulas.

105. Jāuzsver, ka es neredzu nekādu pretrunu starp secinājumu 85. punktā norādīto risinājumu un 2019. gada 28. februāra sprieduma Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155) 81. punktu. Šajā sprieduma punktā Tiesa norādīja, ka apstākļi, ka regula, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi tāda bioetanola importam, kura izcelsmes valsts ir Amerikas Savienotās Valstis, radīja ASV bioetanola ražotājiem konkurences ziņā nelabvēlīgu stāvokli, pats par sevi neļauj uzskatīt, ka šī regula tos skar tieši. Jāvērš uzmanība, ka, pirmkārt, ASV bioetanola

47 Spriedums, 2015. gada 30. aprīlis, *VTZ u.c./Padome* (T-432/12, nav publicēts, EU:T:2015:248, 163. punkts).

48 Skat. *Juramy, H.*, "Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?", *Global Trade and Customs Journal*, 2018, 11./12. izdevums, 511.–518. lpp. (516. un 517. lpp.), un *Melin, Y.*, "Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as User Champions after Comitology", *Global Trade and Customs Journal*, 2016, 3. izdevums, 88.–121. lpp. (96. lpp.).

49 Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 16. panta 1. punkta pēdējā teikumā ir noteikts, ka "Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Savienības tiesību vispārēju principu".

50 Spriedumi, 2017. gada 9. novembris, Komisija/Griekija (C-481/16, nav publicēts, EU:C:2017:845, 28. punkts), un 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 80. punkts).

51 Spriedums, 2004. gada 29. aprīlis, Itālija/Komisija (C-372/97, EU:C:2004:234, 111. punkts).

52 Spriedums, 2018. gada 15. novembris, *World Duty Free Group*/Komisija (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, 264. un 268. punkts).

ražotāji bija *trešo valstu ražotāji*, kuru precēm bija piemēroti antidempinga maksājumi, savukārt es ierosinu apsvērt, ka *Savienības ražotājiem* ir tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis dempings. Otrkārt, minētie ASV bioetanola ražotāji nedarbojās iekšējā tirgū⁵³, savukārt es ierosinu apsvērt, ka personām, kuras faktiski darbojas tirgū, nevis potenciāli var darboties tirgū, ir šādas tiesības⁵⁴.

106. Ceturtkārt, pretēji Komisijas un Padomes norādītajam, secinājumu 85. punktā norādītais risinājums “nemīkstina” tieša skāruma pirmo kritēriju.

107. Atbilstoši secinājumu 87. punktā minētajam 1985. gada 20. marta spriedumā *Timex*/Padome un Komisija (264/82, EU:C:1985:119, 11.–16. punkts) ir atzīts, ka Savienības ražotājiem ir tiesības pieprasīt tādas regulas atcelšanu, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi, Turklāt 2018. gada 18. oktobra spriedumā *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, 36.–53. punkts) secināts, ka Savienības ražotājiem ir tiesības apstrīdēt lēmumu, ar kuru Komisija Tiesas sprieduma izpildes nolūkā nolēmusi izbeigt iekasēt antidempinga maksājumus noteikta ražotāja eksportētāja ražoto preču importam.

108. No minētā izriet, ka gadījumā, ja Tiesa secinās, ka apstrīdētā regula *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli ietekmē tieši, pretēji Komisijas un Padomes apgalvotajam, šāds secinājums nav uzskatāms par tieša skāruma nosacījuma “mīkstināšanu”. Šāds Tiesas lēmums būtu atbilstošs iepriekšējā secinājumu punktā norādītajai judikatūrai.

109. Kā argumentu šādam secinājumam vēlos norādīt to, ka gadījumos, kad antidempinga jomā pasludinātajos spriedumos ir atzīts, ka prasītājiem (neatkarīgi no tā, vai tie bija Savienības ražotāji, ražotāji eksportētāji vai importētāji) nav tiesību celt prasību atcelt regulu, ar kuru piemēroti antidempinga maksājumi, šāds lēmums pieņemts tādēļ, ka apstrīdētā regula viņus neskāra individuāli, nevis tādēļ, ka regula neskāra viņus tieši⁵⁵.

110. Cik man zināms, ir tikai viens izņēmums. Šis izņēmums ir 2019. gada 28. februāra spriedums Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155), kurā ASV bioetanola ražotājiem tika liegtas tiesības celt prasību, kā pamatojumu norādot, ka apstrīdētais tiesību akts tos neskar tieši. Tomēr, kā tas norādīts secinājumu 105. punktā, šāds secinājums tika pieņemts, ņemot vērā īpašu apstākli, ka šie ražotāji bioetanolu Savienības teritorijā neeksportēja tieši un attiecīgi viņu produkcijai noteiktie dempinga maksājumi netika piemēroti tieši.

53 ASV bioetanola ražotāji savas preces Savienības tirgū neeksportēja tieši, bet gan pārdeva tās iekšzemes (ASV) tirgū neaizņemtiem tirgotājiem/maisiņiem izgatavotājiem, kuri bioetanolu pēc tam samaisīja ar benzīnu, pirmām kārtām, ar nolūku to eksportēt Savienībā (ģenerālvokāta P. Mengoci [P. Mengozzi] secinājumi lietā Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2018:794, 63. punkts).

54 Tas ir atbilstoši 2018. gada 6. novembra sprieduma *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873) 46. un 50. punktam.

55 Spriedums, 2002. gada 28. februāris, *BSC Footwear Supplies* u.c./Padome (T-598/97, EU:T:2002:52, 49.–64. punkts); rikožums, 2006. gada 27. janvāris, *Van Mannekes*/Padome (T-280/03, nav publicēts, EU:T:2006:32, 108.–141. punkts); spriedums, 2012. gada 19. aprīlis, *Würth* un *Fasteners (Shenyang)*/Padome (T-162/09, nav publicēts, EU:T:2012:187); rikožums, 2013. gada 5. februāris, *BSI*/Padome (T-551/11, nav publicēts, EU:T:2013:60, 23.–41. punkts); spriedums, 2013. gada 13. septembris, *Cixi Jiangnan Chemical Fiber* u.c./Padome (T-537/08, nav publicēts, EU:T:2013:428, 28. un 29. punkts); rikožums, 2014. gada 21. janvāris, *Bricmate*/Padome (T-596/11, nav publicēts, EU:T:2014:53, 21.–60. punkts); rikožums, 2014. gada 7. marts, *FESI*/Padome (T-134/10, nav publicēts, EU:T:2014:143, 41.–76. punkts); spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome (no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 48.–56. punkts), kā arī rikožums, 2017. gada 25. janvāris, *Internacional de Productos Metálicos*/Komisija (T-217/16, nav publicēts, EU:T:2017:37, 26.–33. punkts), kas apstiprināts apelācijas instancē (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Internacional de Productos Metálicos*/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

111. Turklāt lietās, kurās atzīts, ka prasītājiem ir tiesības celt prasību atcelt regulu, ar kuru piemēroti antidempinga maksājumi, tieša skārums nosacījums vai nu netika izvērtēts⁵⁶, vai tas tika atzīts par izpildītu. Gadījumos, kad nosacījums atzīts par izpildītu, tā izpilde pamatota ar tieša skārums otro kritēriju, proti, kā tas minēts secinājumā 80. punktā, pamatojoties uz to, ka dalībvalstu muitas iestādēm ir pienākums bez jebkādas rīcības brīvības uzlikt antidempinga regulā noteiktos maksājumus. Pirmais tieša skārums kritērijs netika izvērtēts⁵⁷.

112. Cik man zināms, pastāv tikai divi izņēmumi. 2000. gada 26. septembra spriedumā *Starway/Padome* (T-80/97, EU:T:2000:216) regula, ar kuru paplašināta antidempinga maksājumu piemērošana, atzīta par tādu, kas tieši ietekmē importētāja tiesisko stāvokli. Šāds lēmums pieņemts, jo regulā paredzētā iespēja, ka Komisija varētu piešķirt prasītājam atbrīvojumu no antidempinga maksājuma, kura piemērošana tika paplašināta (ja imports netika veikts nolūkā izvairīties no sākotnējā maksājuma samaksas), konkrētās lietas apstākļos bija tikai teorētiska⁵⁸. Līdzīgi arī 2018. gada 18. oktobra spriedumā *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava u.c./Komisija* (T-364/16, EU:T:2018:696) lēmums, ar kuru nolemts izbeigt iekasēt antidempinga maksājumus, atzīts par tādu, kas tieši ietekmē Savienības ražotāju stāvokli “procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemti antidempinga pasākumi”. Vispārējā tiesa tostarp atsauca uz to, ka gan sūdzību, uz kuras pamata pieņemta sākotnējā regula, gan pieprasījumu par termiņbeigu pārskatīšanu Savienības ražotāju, tostarp prasītāju, vārdā iesniedza tirdzniecības asociācija⁵⁹. Šajā saistībā vēlos norādīt, ka saskaņā ar secinājumu 85. punktā norādīto tam, lai noteiktu, vai ir izpildīts tieša skārums pirmais kritērijs, es ierosinu pamatoties nevis uz prasītāju procesuālajām tiesībām, bet gan uz viņu tiesībām nebūt pakļautiem izkropļotai konkurencei. Pamatregulā paredzētās procesuālās tiesības būtiski atšķiras atkarībā no šo tiesību subjekta⁶⁰, un tas var radīt jautājumu, vai regula, ar kuru piemēroti antidempinga pasākumi, vispār var tieši ietekmēt kādas personas, kurai saskaņā ar šo regulu piešķirtas procesuālās tiesības, tiesisko stāvokli.

113. Attiecīgi manā ieskatā judikatūrā, kas pieņemta antidempinga jomā, nav atrodams nekāds pamats Komisijas apgalvojumam, ka Savienības ražotājiem ir jāliedz tiesības celt prasību, jo viņiem nav tiesību uz aizsardzību pret dempingu, un attiecīgi regula, ar kuru piemēro antidempinga maksājumus, tieši neietekmē viņu tiesisko stāvokli. Man drīzāk šķiet, ka pārsūdzētais spriedums atbilst Savienības tiesu judikatūrai un, kā es to minēju secinājumu 110. punktā, cik man zināms, tad tiesības celt prasību uz tā pamata, ka prasītāju apstrīdētais tiesību akts neskāra tieši, liegtas tikai vienā lietā, un šīs lietas apstākļi atšķiras no apstākļiem šajā lietā.

114. Piektkārt, mani nepārlicina Komisijas un Padomes arguments, ka pārsūdzētā sprieduma 92. un 93. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini atsaukusies uz Hartas 47. pantā nostiprinātajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, lai “paplašinātu” tieša skārums nosacījumu.

56 Spriedumi, 1984. gada 21. februāris, *Allied Corporation u.c./Komisija* (239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 12.–14. punkts); 1985. gada 20. marts, *Timex/Padome* un Komisija (264/82, EU:C:1985:119, 12.–17. punkts); 1987. gada 7. maijs, *NTN Toyo Bearing u.c./Padome* (240/84, EU:C:1987:202, 5.–7. punkts); 1990. gada 14. marts *Nashua Corporation u.c./Komisija* un Padome (C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 14.–20. punkts); 1990. gada 14. marts, *Gestetner Holdings/Padome* un Komisija (C-156/87, EU:C:1990:116, 17.–23. punkts); 1990. gada 11. jūlijs, *Neotype Techmashexport/Komisija* un Padome (C-305/86 un C-160/87, EU:C:1990:295, 19.–22. punkts); 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie/Padome* (C-358/89, EU:C:1991:214, 13.–18. punkts); 2013. gada 13. septembris, *Huvis/Padome* (T-536/08, nav publicēts, EU:T:2013:432, 25.–29. punkts), un 2013. gada 13. septembris, *Cixi Jiangnan Chemical Fiber u.c./Padome* (T-537/08, nav publicēts, EU:T:2013:428, 22.–27. punkts).

57 Spriedumi, 1996. gada 18. septembris, *Climax Paper/Padome* (T-155/94, EU:T:1996:118, 53. punkts); 1997. gada 25. septembris, *Shanghai Bicycle/Padome* (T-170/94, EU:T:1997:134, 41. punkts); 2014. gada 16. janvāris, *BP Products North America/Padome* (T-385/11, EU:T:2014:7, 72. punkts); 2016. gada 15. septembris, *Unitec Bio/Padome* (T-111/14, EU:T:2016:505, 28. punkts); 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata u.c./Padome* (no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 62. punkts); 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome* (T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 24. punkts), un 2017. gada 10. oktobris, *Kolachi Raj Industrial/Komisija* (T-435/15, EU:T:2017:712, 54. punkts).

58 Spriedums, 2000. gada 26. septembris, *Starway/Padome* (T-80/97, EU:T:2000:216, 61.–69. punkts).

59 Spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava u.c./Komisija* (T-364/16, EU:T:2018:696, 41. un 42. punkts).

60 Piemēram, Savienības ražotājiem piešķirtās procesuālās tiesības būtiski atšķiras no patērētāju grupām piešķirtajām procesuālajām tiesībām.

115. Minētajos punktos Vispārējā tiesa secināja, ka, ņemot vērā to, ka ar apstrīdēto regulu nevarēja tikt noteikti īstenošanas pasākumi attiecībā uz *Distillerie Bonollo*, uzņēmumam principā nebija alternatīvu tiesību aizsardzības līdzekļu valsts līmenī. Lai arī Vispārējās tiesas ieskatā šis apstāklis nevarēja kalpot par pamatu tam, lai atņemtu individuāla skāruma nosacījumu, nosacījums par personas tiešu un individuālu skārumu jebkurā gadījumā jāinterpretē tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā kontekstā.

116. Hartas 47. panta mērķis nav grozīt Līgumā paredzēto pārbaudes tiesā sistēmu, it īpaši noteikumus par tiešo prasību, kas celtas Savienības tiesās, pieņemamību⁶¹, un, manuprāt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. un 93. punktā to nav darījusi.

117. Vispārējā tiesa nenonāca pie secinājuma, ka *Distillerie Bonollo* apstrīdētā regula skar tieši, pamatojoties uz Hartas 47. pantu. Šāds secinājums ir pamatots uz citiem faktiem, proti, uz pārsūdzētā sprieduma 59. punktā norādīto, ka *Distillerie Bonollo* ierosināja daļējas starpposma pārskatīšanas procedūras uzsākšanu un apstrīdētajā regulā noteiktie antidempinga maksājumi bija paredzēti, lai neitralizētu tam kā konkurentam, kurš darbojas tajā pašā tirgū, kurā darbojas divi Ķīnas ražotāji eksportētāji, nodarīto kaitējumu. Sprieduma 92. un 93. punkts tikai pamato minēto secinājumu, pie kura Vispārējā tiesa jau bija nonākusi.

118. Turklāt jānorāda, ka Vispārējā tiesa, iepriekšējā secinājumu punktā norādītā pamatojuma dēļ secinot, ka apstrīdētā regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli, neignorēja tieša skāruma nosacījumu. Vispārējā tiesa šo nosacījumu interpretēja plašāk nekā to bija darījusi Komisija un Padome, tomēr minētais nenozīmē, ka tieša skāruma nosacījums netika ņemts vērā.

119. Attiecīgi es secinu, ka, ņemot vērā to, ka apstrīdētā regula var radīt *Distillerie Bonollo* nelabvēlīgas konkurences situāciju tirgū, kurā tas konkurē ar diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, šī regula tieši ietekmē *Distillerie Bonollo* tiesības nebūt pakļautiem konkurencei, kuru izkropļojis dempings tirgū, kurā uzņēmums darbojas. Attiecīgi Vispārējā tiesa nav kļūdušies, pārsūdzētā sprieduma 59. punktā secinot, ka apstrīdētā regula *Distillerie Bonollo* tiesisko stāvokli ietekmē tieši un attiecīgi vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms.

120. No minētā izriet, ka pretapelācijas sūdzība ir noraidāma, ciktāl ar to lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu.

(b) Par Komisijas pakārtoto prasījumu, ar kuru tā lūdz atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu

121. Pakārtoti, Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu, ciktāl ar šo punktu regulā noteiktie antidempinga maksājumi tiek saglabāti spēkā attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm līdz brīdim, kad ne tikai Komisija, bet arī Padome būs pieņēmušas sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus. Komisija norāda, ka līdz ar Regulas Nr. 37/2014 spēkā stāšanos antidempinga pasākumus var pieņemt tikai Komisija.

122. Padome un *Changmao Biochemical Engineering* piekrit Komisijai, *Distillerie Bonollo* tai nepiekrit.

123. Manuprāt, Komisijas pakārtotais prasījums ir jāapmierina.

124. Pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktā Vispārējā tiesa saglabāja spēkā apstrīdētajā regulā noteiktos antidempinga maksājumus attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm "līdz brīdim, kad [Komisija] un [Padome] pieņem pasākumus [pārsūdzētā] sprieduma izpildei".

⁶¹ Spriedums, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. punkts), spriedums, 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea u.c./Padome* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 99. punkts).

125. Jānorāda, ka saskaņā ar LESD 266. panta pirmo daļu iestādei vai struktūrai, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Savienības Tiesas spriedumu. Konkrētajā gadījumā apstrīdēto regulu pieņēma Padome. Tomēr no tā neizriet, ka Padomei ir pienākums vai pat iespējas veikt pasākumus, kas nepieciešami pārsūdzētā sprieduma izpildei.

126. Saskaņā ar judikatūru no LESD 266. panta pirmās daļas izrietošais pienākums rīkoties neveido kompetences pamatu un neatbrīvo attiecīgo iestādi vai struktūru no pienākuma šo tiesību aktu, kurā paredzēti pasākumi, kas nepieciešami, lai izpildītu spriedumu, ar kuru atcelti iepriekšējie pasākumi, pamatot ar tādu tiesisku pamatu, kas, pirmkārt, piešķir šai iestādei vai struktūrai tiesību akta pieņemšanai nepieciešamo kompetenci, otrkārt, ir spēkā šā tiesību akta pieņemšanas dienā⁶².

127. Ar Regulas Nr. 37/2014 1. pantu Pamatregulas 9. panta 4. punkts ir grozīts tādējādi, ka galīgos antidempinga maksājumus, kurus iepriekš noteica Padome, tagad nosaka Komisija⁶³.

128. Konkrētajā gadījumā pasākumus, kas nepieciešami pārsūdzētā sprieduma izpildei, var pieņemt tikai pēc šā sprieduma pieņemšanas dienas, proti, pēc 2018. gada 3. maija. Tādējādi šos pasākumus var pieņemt tikai pēc Regulas Nr. 37/2014 spēkā stāšanās dienas 2014. gada 20. februārī⁶⁴. Tādējādi pasākumiem, kas nepieciešami pārsūdzētā sprieduma izpildei, jābūt pamatotiem ar Pamatregulas 9. panta 4. punktu saskaņā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 37/2014, kā arī ar Pamatregulas 14. panta 1. punktu⁶⁵.

129. Tādējādi šos pasākumus var pieņemt tikai Komisija.

130. Es secinu, ka pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punkts ir jāatceļ, ciktāl ar šo punktu ir saglabāti spēkā apstrīdētajā regulā noteiktie antidempinga maksājumi attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm līdz brīdim, kad Padome būs pieņēmusi sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus. Tomēr pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punkts ir spēkā, ciktāl šie maksājumi tiek saglabāti spēkā līdz brīdim, kad Komisija būs pieņēmusi sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus.

131. Pārējā daļā pretapelācijas sūdzība ir noraidāma.

VI. Galvenā apelācijas sūdzība

132. *Changmao Biochemical Engineering* lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu uz tā pamata, ka Vispārējā tiesa apmierināja prasības pamatu, kas bija pamatots ar Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu.

A. Lietas dalībnieku argumenti

133. Ar vienīgo apelācijas sūdzības pamatu *Changmao Biochemical Engineering* apstrīd pārsūdzētā sprieduma 132.–137. punktu un 139.–141. punktu.

134. Vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir sadalīts trijās daļās.

⁶² Spriedumi, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/McBride u.c. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, 38., 40. un 45. punkts), 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International* (C-612/16, nav publicēts, EU:C:2019:508, 39. un 40. punkts).

⁶³ Skat. Regulas Nr. 37/2014 pielikuma 22. punkta 5. apakšpunktu.

⁶⁴ Regulas Nr. 37/2014 4. pantā ir noteikts, ka šī regula "stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*", t.i., trīsdesmitajā dienā pēc 2014. gada 21. janvāra.

⁶⁵ Pamatregulas 14. panta 1. punktā (kas nav grozīts ar Regulu Nr. 37/2014) ir paredzēts, ka antidempinga maksājumus uzliek ar regulu. Saskaņā ar judikatūru Pamatregulas 9. panta 4. punkts, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 37/2014, un Pamatregulas 14. panta 1. punkts, skatot tos kopsakarā, veido tiesisko pamatu, kas ļauj Komisijai atkārtoti noteikt antidempinga maksājumus pēc tam, kad ir pieņemts spriedums par iepriekšējās regulas, ar kuru uzlikti antidempinga maksājumi, atcelšanu (spriedums, 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International*, C-612/16, nav publicēts EU:C:2019:508, 42.–44. punkts). Skat. arī spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 55. punkts).

135. Vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka tas apstākļi, ka apstrīdētajā regulā normālā vērtība ir noteikta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, nevis uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, nav uzskatāma par metodoloģijas maiņu Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē un ka jebkurā gadījumā apstākļi ir mainījušies. Turklāt *Changmao Biochemical Engineering* ieskatā Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, secinot, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija ir atbilstoša Pamatregulas 2. pantam, no kā attiecīgi secināms, ka Tiesa nav ņēmusi vērā atšķirības vīnskābes ražošanas procesā Argentīnā un Ķīnā.

136. Vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrajā un trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* pēc būtības norādījis, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka tas apstākļi, ka visiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, ir piemērota tā pati normālā vērtība, novērš jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies vai kuri nav sadarbojušies.

137. *Distillerie Bonollo* norāda, ka, pirmkārt, apelācijas sūdzība ir nepieņemama, otrkārt, ka vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemams, treškārt, ka šis apelācijas sūdzības pamats jebkurā gadījumā ir nepamatots.

138. Pirmkārt, *Distillerie Bonollo* piekrīt Padomes un Komisijas izvirzītajam iebildumam par apelācijas sūdzības nepieņemamību.

139. Otrkārt, *Distillerie Bonollo* norāda, ka vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmā, otrā un trešā daļa ir nepieņemama, ciktāl vienā vai vairākās daļās i) ir tikai atkārtoti Vispārējā tiesā izvirzītie argumenti; ii) norādītie argumenti ir fakta konstatēšanas jautājums; iii) Tiesai lūgts pieņemt spriedumu par jautājumu, par kuru Vispārējā tiesa nav pieņēmusi lēmumu; iv) apstrīdēti pārsūdzētā sprieduma pakārtotie motīvi.

140. Treškārt, *Distillerie Bonollo* norāda, ka vienīgais apelācijas sūdzības pamats jebkurā gadījumā ir nepamatots. *Distillerie Bonollo* norāda, ka apstrīdētajā regulā ir mainīta metodoloģija, jo nav piemērota metodoloģija, uz kuras pamata normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū. *Distillerie Bonollo* apgalvo, ka nav pierādījumu par to, ka apstākļi ir mainījušies. Turklāt, pretēji *Changmao Biochemical Engineering* norādītajam, Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā atšķirības starp ražošanas izmaksām Argentīnā un Ķīnā. Savukārt saistībā ar *Changmao Biochemical Engineering* apgalvojumu, ka tās pašas normālās vērtības piemērošana novērš jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies vai kuri nav sadarbojušies, *Distillerie Bonollo* norāda, ka Pamatregulā nav tāda noteikuma, ar kuru ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies, tiek radīta labvēlīgāka situācija saistībā ar normālās vērtības noteikšanu.

141. Padome norāda, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama. Pārsūdzētais spriedums tieši neietekmē *Changmao Biochemical Engineering*, kā tas paredzēts Statūtu 56. panta otrajā daļā. Ciktāl tā attiecas uz *Changmao Biochemical Engineering*, apstrīdētā regula tikusi atcelta jau ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372). Tādējādi jebkuri pasākumi, kas īstenoti, lai izpildītu pārsūdzēto spriedumu, piemēram, normālās vērtības pārrēķināšana, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, var tikt piemēroti tikai *Ninghai Organic Chemical Factory*.

142. Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, norādot to pašu pamatu, kuru izvirzījusi Padome. Komisijas ieskatā apelācijas sūdzība jebkurā gadījumā ir nepamatota, ņemot vērā to, ka Pamatregulas 11. panta 9. punktā ir norādīta atsauce uz metodoloģiju, kas izmantota “[sākotnējā] izmeklēšanā”, nevis uz metodoloģiju, kas izmantota attiecībā pret konkrēto uzņēmumu. Šo tiesību normu nevar piemērot atkarībā no konkrētā uzņēmuma. Turklāt šis tiesību normas pieņemšanas vēsture liecina par to, ka pienākums pārskatīšanas izmeklēšanā piemērot to pašu metodoloģiju ir

interpretējams plaši. Visbeidzot, Pamatregulas 11. panta 9. punkts ir vērtējams kā vienlīdzīgas attieksmes princips, kas tagad nostiprināts Hartas 47. pantā, izpausme. Attiecīgi saskaņā ar apstrīdēto regulu normālā vērtība bija aprēķināma, pamatojoties uz visu ražotāju, kuriem nav piemērots TER, tostarp divu Ķīnas ražotāju eksportētāju, pārdošanas cenām iekšzemes tirgū.

B. Vērtējums

143. *Changmao Biochemical Engineering* izvirza vienīgo apelācijas sūdzības pamatu, ar kuru apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka ar Pamatregulas 11. panta 9. punktu Padomei starpposma pārskatīšanas laikā nav ļauts aprēķināt normālo vērtību, pamatojoties uz ražošanas izmaksām analogā valstī, proti, Argentīnā, ja sākotnējā izmeklēšanā normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnā.

144. *Distillerie Bonollo*, Padome un Komisija norāda, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

1. Apelācijas sūdzības pieņemamība

145. Padome un Komisija norādījusi, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama, jo pārsūdzētais spriedums tieši neietekmē *Changmao Biochemical Engineering*, kā tas paredzēts Statūtu 56. panta otrajā daļā, ņemot vērā to, ka apstrīdētā regula, ciktāl tā attiecas uz *Changmao Biochemical Engineering*, tika atcelta jau ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372). *Distillerie Bonollo* piekrīt Padomes un Komisijas izvirzītajam iebildumam par nepieņemamību, savukārt *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama.

146. Tālāk norādīto iemeslu dēļ es uzskatu, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama.

147. Apelācijas sūdzību ir iesniedzis *Changmao Biochemical Engineering*, kurš nav Vispārējā tiesā ierosinātās tiesvedības dalībnieks, bet gan persona, kas iestājusies lietā⁶⁶.

148. Saskaņā ar Statūtu 56. panta otro daļu personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē (un kas nav dalībvalsts vai Savienības iestāde), var iesniegt apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas lēmumu tikai tad, ja šis lēmums tās “ietekmē tieši”.

149. Saskaņā ar Padomes un Komisijas norādīto brīdī, kad pieņemts pārsūdzētais spriedums, apstrīdētā regula, ciktāl tā attiecas uz *Changmao Biochemical Engineering*, bija jau atcelta ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372), kas ir galīgais spriedums.

150. Tomēr vēlos uzsvērt, ka pārsūdzētajā spriedumā apstrīdētā regula tika atcelta, neierobežojot tās atcelšanas piemērošanas jomu⁶⁷.

⁶⁶ Skat. iepriekš 20. punktu.

⁶⁷ Pārsūdzētā sprieduma rezolūīvās daļas 1. punktā apstrīdētā regula netiek atcelta tikai, ciktāl tā attiecas uz *Ninghai Organic Chemical Factory*. Apstrīdētā regula atcelta, nekādā veidā neierobežojot tās atcelšanas sekas. Minētais izriet no tā, ka prasības pieteikumu pirmajā instancē iesniedza Savienības ražotāji, nevis ražotāji eksportētāji, kuri varēja pieprasīt apstrīdētās regulas atcelšanu tikai, ciktāl tā attiecas uz viņiem.

151. Jāuzsver, ka saskaņā ar judikatūru iestādei, kuras izdotais akts ar spriedumu ir atzīts par spēkā neesošu, lai pildītu tai LESD 266. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu, jāveic vajadzīgie pasākumi šā sprieduma izpildei, ievērojot ne tikai sprieduma rezolutīvo daļu, bet arī motīvus, uz kuriem balstoties tika taisīts šis spriedums un kuri veido tā galveno pamatu, ciktāl tie nepieciešami, lai noteiktu precīzu rezolutīvās daļas lēmumu nozīmi⁶⁸.

152. Pārsūdzētajā spriedumā apstrīdētā regula ir atcelta uz tā pamata, ka sākotnēji normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū un piemērota ražotājiem eksportētājiem, kuriem nebija piemērots TER, bet pārskatīšanas izmeklēšanas laikā, kuras rezultātā pieņemta apstrīdētā regula, tā aprēķināta, izmantojot salikto normālo vērtību, kas pēc būtības noteikta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, attiecīgi Padome ir mainījusi metodoloģiju un tādējādi pārkāpusi Pamatregulas 11. panta 9. punktu. Attiecīgi, lai izpildītu LESD 266. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu veikt nepieciešamos pasākumus pārsūdzētā sprieduma izpildei, Komisijai ir jāatjauno procedūra un jāpārreķina normālā vērtība, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnā⁶⁹.

153. Ņemot vērā to, ka atbilstoši secinājumu 150. punktā norādītajam regulas atcelšanas piemērošanas joma nav ierobežota, Komisijai ar nolūku pildīt pārsūdzēto spriedumu ir jāpārreķina normālā vērtība, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, piemērojot šo vērtību ne tikai *Ninghai Organic Chemical Factory*, bet arī *Changmao Biochemical Engineering*.

154. Savukārt ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) apstrīdētā regula ir atcelta uz tā pamata, ka, atsakoties sniegt *Changmao Biochemical Engineering* ar normālās vērtības aprēķināšanu saistīto informāciju, Padome un Komisija ir pārkāpušas Pamatregulas 20. panta 2. punktu un uzņēmuma tiesības uz aizstāvību. Tādējādi, lai pildītu savu pienākumu veikt nepieciešamos pasākumus sprieduma izpildei, Komisijai jānodrošina *Changmao Biochemical Engineering* piekļuve šai informācijai un jāļauj uzņēmumam sniegt piezīmes šajā jautājumā.

155. Tādējādi pasākumi, kas nepieciešami pārsūdzētā sprieduma izpildei, atšķiras no pasākumiem, kas nepieciešami 2017. gada 1. jūnija sprieduma *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) izpildei.

156. No minētā izriet, ka *Changmao Biochemical Engineering* pārsūdzētais spriedums ietekmē tieši, ņemot vērā Komisijas pienākumu, lai pildītu pārsūdzēto spriedumu, atjaunotu procedūru un pārreķinātu normālo vērtību, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū.

157. Minētais atbilst 2003. gada 2. oktobra spriedumam *International Power u.c./NALOO* (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P un C-180/01 P, EU:C:2003:534). Šajā spriedumā Tiesa secināja, ka Vispārējās tiesas spriedums, ar kuru atcelts Komisijas lēmums noraidīt par trim uzņēmumiem iesniegtu sūdzību, tieši ietekmē šos trīs uzņēmumus. Tiesa nosprieda, ka, “lai izpildītu pārsūdzēto spriedumu, Komisijai [bija] pienākums no jauna izvērtēt [sūdzību]”, un “iespējams, ka šis izvērtēšanas noslēgumā Komisija var pieņemt [šiem trīs uzņēmumiem] nelabvēlīgu pasākumu, kas vēlāk varētu kalpot par pamatu prasību par zaudējumu atlīdzināšanu iesniegšanai valsts tiesā”⁷⁰.

68 Spriedumi, 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 81. punkts); 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS* (C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 49. punkts), un 2016. gada 14. jūnijs, *Komisija/McBride u.c.* (C-361/14 P, EU:C:2016:434, 35. punkts).

69 Lai arī Savienības tiesas nevar aizstāt attiecīgo iestādi, lai noteiktu, kādi pasākumi ir jāveic, lai izpildītu to spriedumus (ģenerāladvokāta J. Tančeva [E. Tanchev] secinājumi lietā *National Iranian Tanker Company*/Padome, C-600/16 P, EU:C:2018:227, 109. punkts), tomēr, pieņemot šos pasākumus, ir jāņem vērā pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa un sprieduma motīvi, kā arī pieņemtajiem pasākumiem ir jābūt atbilstošiem sprieduma rezolutīvajai daļai un sprieduma motīviem (spriedums, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 76. un 77. punkts).

70 Spriedums, 2003. gada 2. oktobris, *International Power u.c./NALOO* (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P un C-180/01 P, EU:C:2003:534, 52. punkts).

158. Konkrētajā lietā *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka gadījumā, ja normālā vērtība tiktu aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, piemērotā maksājuma apmērs būtu būtiski lielāks nekā ar apstrīdēto regulu piemērotā maksājuma likme 13,1 %. Citi lietas dalībnieki šo apgalvojumu neapstrīd. Tādējādi, tāpat kā iepriekšējā secinājumu punktā norādītajā spriedumā, pastāv iespējamība, ka Komisijas pieņemtie pasākumi pārsūdzētā sprieduma izpildei būs nelabvēlīgi *Changmao Biochemical Engineering* un ka pret šo uzņēmumu tiks iesniegti prasības pieteikumi par šā maksājuma samaksu.

159. *Distillerie Bonollo* arguments, ka *Changmao Biochemical Engineering* ietekmē nevis pārsūdzētais spriedums, bet gan pasākumi, kas pieņemti šā sprieduma izpildei, attiecīgi tikai pēc šo pasākumu pieņemšanas var uzskatīt, ka *Changmao Biochemical Engineering* pārsūdzētais spriedums Statūtu 56. panta otrās daļas izpratnē ietekmē tieši, nevar būt pamats iepriekš secinājumu 156. punktā norādītā secinājuma apstrīdēšanai.

160. Tas ir tādēļ, ka apelācijas sūdzības, kuru iesniegusi persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē par spriedumu, ar kuru atcelts Savienības tiesību akts, pieņemamībai netiek piemērots nosacījums, ka kompetentā iestāde ir izpildījusi LESD 266. pantā noteikto pienākumu īstenot nepieciešamos pasākumus šā sprieduma izpildei. Statūtu 56. panta otrajā daļā šāds nosacījums nav paredzēts. Minētajā tiesību normā paredzēts tikai nosacījums, ka “Vispārējās tiesas lēmumi” tieši ietekmē personu, kas iestājusies lietā pirmajā instancē. Tādējādi, lai noteiktu, vai šis nosacījums ir izpildīts, jāņem vērā tikai Vispārējās tiesas spriedums un kompetentās iestādes pienākums, kas izriet no sprieduma, ar kuru atcelts Savienības tiesību akts, veikt nepieciešamos pasākumus šā sprieduma izpildei. Savukārt apstākļi, vai šie pasākumi ir pieņemti savlaicīgi, kā arī tas, vai ar šiem pasākumiem spriedums ir izpildīts pienācīgi, netiek ņemti vērā.

161. Tas tiesa, ka *Changmao Biochemical Engineering* varēs lūgt atcelt sprieduma izpildei pieņemtos pasākumus. Tomēr, pretēji *Distillerie Bonollo* apgalvojumam, tas nenozīmē, ka *Changmao Biochemical Engineering* varēs “divreiz atkosties no tā paša ābola”. Proti, ja *Changmao Biochemical Engineering*, lai pamatotu prasību, kas celta par sprieduma izpildei pieņemto pasākumu atcelšanu, izvirzītu prasības pamatu, par kuru Vispārējā tiesa jau ir lēmusi, šis prasības pamats, pamatojoties uz *res judicata* principu, tiks atzīts par nepieņemamu⁷¹.

162. Tāpat jānorāda, ka gadījumos, ja ar Vispārējās tiesas spriedumu atceltais tiesību akts ir regula (kā tas ir šajā gadījumā), kompetentās iestādes pienākums veikt nepieciešamos pasākumus sprieduma izpildei rodas tikai apelācijas sūdzības noraidīšanas dienā⁷². Tādējādi, ja tiktu īstenota *Distillerie Bonollo* pieeja, šajā gadījumā personas, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, apelācijas sūdzības pieņemamība būtu atkarīga tikai no kompetentās iestādes labās gribas izpildīt pārsūdzēto spriedumu.

163. Tādējādi apstāklis, ka Komisija šobrīd nav veikusi pasākumus, kas nepieciešami pārsūdzētā sprieduma vai 2017. gada 1. jūnija sprieduma *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) izpildei, nav nozīmes⁷³.

71 Skat. spriedumu, 2010. gada 25. jūnijs, *Imperial Chemical Industries*/Komisija (T-66/01, EU:T:2010:255, 196.–211. punkts).

72 Minētais izriet no Statūtu 60. panta otrās daļas, kurā paredzēts, ka, atkāpjoties no LESD 280. panta, Vispārējās tiesas lēmumi, kas pasludina regulas par spēkā neesošām, stājas spēkā tikai pēc tam, kad apelācijas sūdzība noraidīta.

73 Komisija ar 2017. gada 7. septembrī publicēto paziņojumu atsāka procedūru, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, lai izpildītu 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) (Paziņojums par 2017. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-442/12 saistībā ar [apstrīdēto regulu], OV 2017, C 296, 16. lpp.). Saskaņā ar šo paziņojumu procedūra tika atsākta tikai, lai izpildītu minēto spriedumu.

164. Tāpat nav nozīmes tam, ka ar Regulu Nr. 349/2012 piemēroto antidempinga maksājumu termiņbeigu pārskatīšanas rezultātā Komisija 2018. gada 28. jūnijā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2018/921⁷⁴, kurā saglabāta spēkā ar Regulu Nr. 349/2012 *Changmao Biochemical Engineering* piemērotā maksājuma likme 10,1 %⁷⁵.

165. Secinu, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama.

2. Vienīgā apelācijas sūdzības pamata pieņemamība

166. Pirmkārt, *Distillerie Bonollo* iebilde, ka vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmā, otrā un trešā daļa ir nepieņemama, ciktāl tajā tikai atkārtoti pirmajā instancē izvirzītie Padomes argumenti, ir noraidāma. Kā norādīts iepriekš secinājumā 63. punktā, pirmajā instancē izvērtētie tiesību jautājumi apelācijas instancē var tikt izvirzīti atkārtoti. Jānorāda, ka apelācijas sūdzībā apstrīdēti pārsūdzētā sprieduma konkrēti punkti: 132. punkts saistībā ar argumentu, ka nav notikusi metodoloģijas maiņa; 132. punkts un 135.–137. punkts saistībā ar argumentu, ka, nosakot godīgu normālo vērtību, ir jāņem vērā atšķirības vīnskābes ražošanas procesā Argentīnā un Ķīnā; 134. punkts saistībā ar argumentu, ka ir mainījušies apstākļi, kā arī 139.–141. punkts saistībā ar argumentu, ka gadījumā, ja sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija pārskatīšanas izmeklēšanas laikā tiktu piemērota visiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, tas novērstu jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies un kuri nav sadarbojušies.

167. Otrkārt, ciktāl *Distillerie Bonollo* lūgumi ir izprotami tādējādi, ka arguments par apstākļu maiņu ir nepieņemams uz tā pamata, ka tas ir fakta konstatēšanas jautājums, šī iebilde ir noraidāma. Jautājums par to, vai apstākļi, ka diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem TER sākumā tika piemērots, bet vēlāk – liegts, ir atzīstams par apstākļu maiņu Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē, manuprāt, ir tiesību jautājums.

168. Treškārt, lai arī es piekrītu *Distillerie Bonollo*, ka prasības pamats, kas norāda uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, būtu jāatzīst par nepieņemamu, ņemot vērā to, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā par šo prasības pamatu lēmumu nav pieņēmusi, tomēr, manuprāt, šāds prasības pamats apelācijas instancē nemaz nav izvirzīts. Apelācijas sūdzības vienīgā pamata trešās daļas iesākumā tikai īsi norādīts, ka Vispārējās tiesas secinājumi par normālo vērtību “ir pretrunā pastāvīgajai [...] judikatūrai [...] ar kuru tiek nodrošināta godīga cenu salīdzināšana un ar kuru tiek respektētas eksportētāju tiesības uz aizstāvību”⁷⁶. Ņemot vērā, ka *Changmao Biochemical Engineering* nav sniedzis nekādu papildu informāciju šajā jautājumā, jāatzīst, ka tikai ar šiem pāris vārdiem vien uzņēmums nav cēlis prasības pamatu, kas pamatots ar tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

169. Ceturtkārt, arguments, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 141. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka visiem ražotājiem eksportētājiem ir piemērojama normālā vērtība, ja tā aprēķināta, pamatojoties uz datiem par analogu valsti, nav nepieņemams tā iemesla dēļ, kā to apgalvo *Distillerie Bonollo*, ka tas ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma pakārtotajiem motīviem. Šis arguments ir nepieņemams tā iemesla dēļ, ka tas ir nederīgs, kā to norāda arī pats *Distillerie Bonollo*⁷⁷.

⁷⁴ Regula, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 2. punktam, nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2018, L 164, 14. lpp.).

⁷⁵ Termiņbeigu pārskatīšanas laikā Komisija saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 6. punktu var tikai atstāt spēkā vai atcelt iepriekš noteiktos antidempinga maksājumus, bet nevar tos grozīt. Ņemot vērā to, ka apstrīdētā regula, ar kuru grozīta Regula Nr. 349/2012, tika atcelta ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372), kā arī ņemot vērā to, ka saskaņā ar šo spriedumu apstrīdētās regulas sekas netiek atstātas spēkā līdz brīdim, kamēr Komisija izpildīs spriedumu, Komisijai bija jāsaņem spēkā Regula Nr. 349/2012 paredzētā maksājuma likme *Changmao Biochemical Engineering* 10,1% apmērā. Tomēr Regulā 2018/921 tika atstāta spēkā *Ninghai Organic Chemical Factory* apstrīdētajā regulā noteiktā likme 8,3%, jo, lai arī regula ar pārsūdzēto spriedumu tika atcelta, saskaņā ar spriedumu regulas tiesiskās sekas tiek saglabātas spēkā attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* līdz brīdim, kad kompetentā iestāde izpildīs LESD 266. pantā noteikto pienākumu (un, kā es to skaidroju secinājumā 162. punktā, šis pienākums tai jāpilda tikai tad, ja šī apelācijas sūdzība tiek noraidīta un tikai tad, kad šī apelācijas sūdzība tiek noraidīta).

⁷⁶ Mans izcēlums.

⁷⁷ Skat. iepriekš 208. punktu.

170. Tādējādi es secinu, ka vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir pieņemams pilnībā.

3. Par lietas būtību

171. Saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 9. punktu visās pārskatīšanas izmeklēšanās šī panta izpratnē Komisija, ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā tostarp šīs regulas 2. pantu.

172. Saskaņā ar judikatūru izņēmums, kas ļauj iestādēm piemērot citu metodi nekā sākotnējā izmeklēšanā izmantoto, ja ir mainījušies apstākļi, katrā ziņā ir jāinterpretē šauri⁷⁸.

173. Konkrētajā lietā izmeklēšanā, kuras rezultātā pieņemta Regula Nr. 130/2006, attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem piemērots TER, normālā vērtība noteikta, pamatojoties uz faktiskajām pārdošanas cenām iekšzemes tirgū, atbilstoši Pamatregulas 21. panta 1.–6. punktam⁷⁹, savukārt attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuriem TER nebija piemērots, normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām analogas valsts iekšzemes tirgū, proti, Argentīnā, atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam⁸⁰.

174. Savukārt izmeklēšanā, kuras rezultātā pieņemta apstrīdētā regula, diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem TER netika piemērots. Tādējādi attiecībā uz viņiem normālo vērtību vairs nevarēja noteikt, pamatojoties uz Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktu. Normālā vērtība pēc būtības tika aprēķināta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam⁸¹.

175. Vienīgajā apelācijas sūdzības pamatā *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 11. panta 9. punktu, jo pārskatīšanas izmeklēšanas laikā piemērojusi diviem Ķīnas ražotājiem salikto normālo vērtību, kas pamatota uz ražošanas izmaksām Argentīnā, lai arī sākotnējās izmeklēšanas laikā Padome ražotājiem eksportētājiem, kuriem TER nebija piemērots, normālo vērtību noteica, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū.

176. Vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir sadalīts trijās daļās. Pirmajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka neesot notikusi metodoloģijas maiņa un ka jebkurā gadījumā esot mainījušies apstākļi, attiecīgi Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, konstatējot Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu.

177. Manuprāt, vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir pieņemama.

178. Pretēji *Changmao Biochemical Engineering* apgalvojumiem⁸² ir notikusi metodoloģijas maiņa Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

78 Spriedumi, 2013. gada 19. septembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome (C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17. punkts), un 2014. gada 18. septembris, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 43. punkts).

79 Regulas Nr. 1259/2005 18.–28. apsvērums, Regulas Nr. 130/2006 13. apsvērums.

80 Regulas Nr. 1259/2005 29.–34. apsvērums, Regulas Nr. 130/2006 13. apsvērums.

81 Apstrīdētās regulas 27.–29. apsvērums.

82 Skaidrības labad vēlos norādīt, ka *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka normālās vērtības aprēķināšana, pamatojoties nevis uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, bet gan pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, un šīs vērtības piemērošana ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, ir uzskatāma par metodoloģijas maiņu. *Changmao Biochemical Engineering* neapgalvo, ka apstākļi, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā tam piemērots TER, bet pārskatīšanas izmeklēšanas laikā uzņēmumam TER vairs netika piemērots, pats par sevi norāda uz metodoloģijas maiņu, kas nav atbilstoša Pamatregulas 11. panta 9. punktam.

179. Saskaņā ar judikatūru ir notikusi metodoloģijas maiņa minētās tiesību normas izpratnē, ja sākotnējā izmeklēšanā eksporta cenas noteiktas, pamatojoties uz faktiskajām eksporta cenām uz Savienību atbilstoši Pamatregulas 2. panta 8. punktam, savukārt pārskatīšanas izmeklēšanā saliktās eksporta cenas noteiktas, pamatojoties uz faktiskajām eksporta cenām uz trešajām valstīm atbilstoši Pamatregulas 2. panta 9. punktam⁸³. Līdzīgi arī gadījumā, ja sākotnējās izmeklēšanas laikā Padome ir aprēķinājusi normālo vērtību, pamatojoties uz ražotāja, kas atrodas analogā trešajā valstī, faktiskajām eksporta cenām un šā ražotāja pārdošanas cenām iekšzemes tirgū, savukārt pārskatīšanas izmeklēšanas laikā Padome normālo vērtību aprēķinājusi, pamatojoties uz tā paša ražotāja ražošanas izmaksām, ir notikusi metodoloģijas maiņa⁸⁴.

180. Konkrētajā lietā sākotnējās izmeklēšanas laikā normālā vērtība aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, un piemērota ražotājiem, kuriem TER nebija piemērots, savukārt pārskatīšanas izmeklēšanas laikā normālā vērtība pēc būtības aprēķināta, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, un piemērota diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem TER vairs netika piemērots. Ņemot vērā iepriekšējā secinājumu punktā minēto judikatūru, šķiet, ka tā ir metodoloģijas maiņa Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

181. Turklāt, manuprāt, nav pierādīts, ka apstākļi ir mainījušies.

182. Tiesa ir konkrēti lēmusi, ka minimālās cenas saistības (kuru rezultātā faktiskajām eksporta cenām uz Savienību vairs nevarēja uzticēties un pārskatīšanas izmeklēšanas laikā saliktā eksporta cena bija jāaprēķina, pamatojoties uz eksporta cenām uz trešajām valstīm)⁸⁵ vai būtiskas izmaiņas attiecīgā produkta ražošanas izmaksās⁸⁶ ir uzskatāmi par apstākļu maiņu Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē⁸⁷.

183. *Changmao Biochemical Engineering* savukārt tikai norāda, ka apstākļi ir būtiski mainījušies un ka to pierādot fakts, ka Padome un Komisija uzņēmumam sākotnējās izmeklēšanas laikā piemēroja TER, savukārt pārskatīšanas izmeklēšanas laikā TER uzņēmumam vairs netika piemērots. Manuprāt, ar to nepietiek, lai konstatētu apstākļu maiņu Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

184. Jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 27. apsvērumu iemesls tam, kādēļ pārskatīšanas izmeklēšanas laikā nolemts piemērot salikto normālo vērtību, pamatojoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, nevis pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, bija "Argentīnas un [Ķīnas] atšķirīgās ražošanas metodes [...], kura[s] ievērojami ietekmēja cenas un izmaksas". *Changmao Biochemical Engineering* skaidro, ka Argentīnā vīnskābi iegūst no vīna ražošanas blakusproduktiem, Ķīnā vīnskābi iegūst ķīmiskas sintēzes rezultātā. Tomēr no Regulas Nr. 349/2012 var secināt, ka atšķirības vīnskābes ražošanas procesā un ražošanas izmaksās pastāvēja jau sākotnējās izmeklēšanas laikā⁸⁸. Tiesai nav norādīts, ka laika periodā starp sākotnējo izmeklēšanu un pārskatīšanas izmeklēšanu ir notikušas izmaiņas vīnskābes ražošanas izmaksās Argentīnā un/vai Ķīnā. Attiecīgi manā ieskatā nav pierādīta apstākļu maiņa Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

185. Tomēr vienlaikus man šķiet, ka Vispārējā tiesa nav norādījusi pienācīgu un pietiekamu pamatojumu pārsūdzētā sprieduma 135.–137. punktā norādītajam secinājumam, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotās metodoloģijas izmantošana nebūtu pretrunā Pamatregulas 2. pantam.

83 Spriedums, 2014. gada 18. septembris, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 21., 44. un 59. punkts), kā arī ģenerālvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumi lietā *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:118, 78. punkts).

84 Spriedums, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M & E Enterprise* un *Shanghai Adepteck Precision*/Padome (T-299/05, EU:T:2009:72, 170.–172. punkts). Skat. arī spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 27., 28. un 43. punkts), kā arī spriedumu, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome (T-423/09, EU:T:2011:764, 57. punkts).

85 Spriedums, 2014. gada 18. septembris, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 45.–49. punkts).

86 Spriedums, 2018. gada 15. novembris, *CHEMK* un *KF*/Komisija (T-487/14, EU:T:2018:792, 63. punkts).

87 Skat. arī spriedumu, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome (T-423/09, EU:T:2011:764, 63. punkts).

88 Atsaucoties uz Regulas Nr. 349/2012 26. apsvērumu, kurā noteikts, ka "atšķirīgie ražošanas procesi Argentīnā un Ķīnā un to ietekme uz attiecīgā ražojuma izmaksu un vērtības noteikšanu tika rūpīgi ņemti vērā jau sākotnējā izmeklēšanā".

186. Pamatregulas 11. panta 9. punktā ir noteikts, ka Komisijai visos pārskatos ir jāizmanto tās pašas metodes, kas izmantotas sākotnējās izmeklēšanas laikā, “attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu”.

187. Jānorāda, ka tādos gadījumos, kā tas ir konkrētajā lietā, kad apstākļi nav mainījušies, metodoloģijas maiņa nav attaisnojama ar to apsvērumu vien, ka jaunā metodoloģija ir atbilstošāka nekā tā, kas tikusi piemērota iepriekš⁸⁹. Ja apstākļi nav mainījušies, metodoloģijas maiņa ir attaisnojama tikai ar to, ka iepriekš piemērotā metodoloģija ir pretrunā Pamatregulas 2. vai 17. pantam.

188. No minētās regulas 11. panta 9. punkta formulējuma un no secinājumu 172. punktā citētās judikatūras izriet, ka vispārējais princips ir tāds, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija ir piemērojama arī pārskatīšanas izmeklēšanā, un citādas metodoloģijas izmantošana pārskatīšanas izmeklēšanā ir izņēmums. Ja tiktu pieņemts, ka jauno metodoloģiju, neraugoties uz to, ka apstākļi nav mainījušies, var piemērot pārskatīšanas procedūrā *pat tādā gadījumā, ja iepriekšējā metodoloģija nav pretrunā Pamatregulas 2. vai 17. pantam*, šis izņēmums kļūtu par ierastu praksi.

189. Tādējādi ir jānosaka, vai sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotās metodoloģijas izmantošana pārskatīšanas izmeklēšanas laikā ir pretrunā Pamatregulas 2. pantam.

190. Saskaņā ar judikatūru apstāklis, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija bija pretrunā Pamatregulas 2. pantam, ir jāpierāda Komisijai⁹⁰.

191. Vispārējā tiesā Padome norādīja, ka, ņemot vērā vīnskābes ražošanas procesa atšķirības Argentīnā un Ķīnā⁹¹, tā nebūtu varējusi pārskatīšanas izmeklēšanā piemērot to pašu metodoloģiju kā sākotnējā izmeklēšanā, nepārkāpjot Pamatregulas 2. panta 10. punktu, kurā ir paredzēts, ka eksporta cenu un normālo vērtību salīdzinājumam jābūt taisnīgam. Padome norādīja, ka salīdzinājums starp normālo vērtību, kas aprēķināta, ņemot vērā pārdošanas cenas Argentīnas tirgū un kas tādējādi pamatotas uz datiem par dabiskās ražošanas procesu, un starp divu Ķīnas ražotāju eksportētāju *faktiskajām* eksporta cenām, kas saistītas ar sintētiskās ražošanas procesu, būtu netaisnīgs.

192. Pārsūdzētā sprieduma 135.–137. punktā Vispārējā tiesa noraidīja Padomes argumentu, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantotās metodoloģijas piemērošana neļautu taisnīgi salīdzināt normālo vērtību un eksporta cenas, jo, pirmkārt, ja salīdzinājums nebūtu taisnīgs, Padomei un Komisijai būtu jāgroza arī citiem ražotājiem eksportētājiem piemērojamie antidempinga maksājumi, ko Padome un Komisija neizdarīja, un, otrkārt, vīnskābei, kas iegūta ķīmiskas sintēzes rezultātā, “ir tādas pašas īpašības un tā ir paredzēta tādai pašai pamatizmantotšanai” kā vīnskābe, kas iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem.

193. Manuprāt, Vispārējā tiesa nevarēja secināt, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantotās metodoloģijas piemērošana “nešķiet esam pretrunā Pamatregulas 2. pantam”⁹², pamatojoties tikai uz norādīto.

194. Pirmkārt, apstāklis, ka Padome nebija grozījusi citiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nebija piemērots TER, noteiktos maksājumus, nepierāda to, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija nav pretrunā Pamatregulas 2. pantam. Šis apstāklis var nozīmēt arī to, ka Padome ir pārkāpusi minēto tiesību normu, jo nebija grozījusi citiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nebija piemērots TER, noteiktos maksājumus. No Padomes rīcības nevar izdarīt nekādus tālejošus secinājumus nedz par iepriekš piemērotās, nedz par jaunās metodoloģijas tiesiskumu.

89 Spriedums, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 50. punkts).

90 Spriedums, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 51. punkts).

91 Skat. iepriekš 184. punktu.

92 Skat. pārsūdzētā sprieduma 137. punktu.

195. Otrkārt, manuprāt, lai izdarītu secinājumu, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotā metodoloģija nav pretrunā Pamatregulas 2. pantam, nepietiek tikai ar Vispārējās tiesas atsaukšanos uz to, ka vīnskābei, kas iegūta ķīmiskas sintēzes rezultātā, “ir tādas pašas īpašības un tā ir paredzēta tādi pašai pamatizmantošanai” kā vīnskābe, kas iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem. Atšķirības vīnskābes ražošanas procesā Argentīnā un Ķīnā, uz kurām atsaucās Padome, argumentējot, ka iepriekš izmantotās metodoloģijas piemērošana būtu pretrunā Pamatregulas 2. panta 10. punktam, saskaņā ar apstrīdētās regulas 27. apsvērumu⁹³ “ievērojami ietekmēja cenas un izmaksas”.

196. Turklāt ir jānorāda, ka atšķirības ražošanas procesā bija iemesls tam, kādēļ apstrīdētajā regulā metodoloģija tika mainīta un normālā vērtība eksportētājiem ražotājiem, kuriem TER nebija piemērots, tika aprēķināta, pamatojoties nevis uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, bet ražošanas izmaksām Argentīnā⁹⁴. Tādējādi es uzskatu, ka, ciktāl Padome ir pamatojusies uz atšķirībām ražošanas procesā, lai pierādītu to, ka iepriekš izmantotās metodoloģijas izmantošana pārskatīšanas izmeklēšanas laikā būtu prettiesiska, Vispārējai tiesai bijā jāizvērtē ne tikai tas, vai šīs atšķirības varēja ietekmēt to, ka salīdzinājums starp normālo vērtību un eksporta cenām būtu netaisnīgs, bet arī to, vai šīs atšķirības varēja būt pamats tam, ka pārdošanas cenas Argentīnas tirgū nevarēja izmantot normālās vērtības aprēķināšanai. Tikai tādā gadījumā, ja Vispārējā tiesa konstatētu, ka, neraugoties uz atšķirībām ražošanas procesā, pārdošanas cenas Argentīnas tirgū var izmantot tam, lai aprēķinātu normālo vērtību, tā būtu varējusi secināt, ka iepriekšējās metodoloģijas izmantošana nav pretrunā Pamatregulas 2. pantam un Padome attiecīgi apstrīdētajā regulā nevarēja noteikt jaunu metodoloģiju.

197. Ir tiesa, ka Padome, kurai ir pienākums pierādīt, ka iepriekš izmantotās metodoloģijas piemērošana būtu prettiesiska, Vispārējā tiesā norādīja tikai to, ka atšķirības ražošanas procesā neļautu nodrošināt taisnīgu salīdzinājumu, kā tas paredzēts Pamatregulas 2. panta 10. punktā; Padome nenorādīja, ka šīs atšķirības normālās vērtības aprēķināšanā neļautu izmantot pārdošanas cenas Argentīnas tirgū. Tomēr man šķiet, ka abi jautājumi ir savstarpēji saistīti, kā to pierāda apstrīdētās regulas 42. apsvēruma, saskaņā ar kuru “[j]a tos pašus aprēķinus izdarītu, *izmantojot pārdošanas cenas Argentīnas iekšzemes tirgū*, un tad atbilstīgi [P]amatregulas 2. panta 10. punktam koriģētu normālo vērtību un/vai eksporta cenu, taisnīgs salīdzinājums nebūtu nodrošināts”⁹⁵.

198. Attiecīgi jāsecina, ka Vispārējā tiesa nav norādījusi pienācīgu un pietiekamu pamatojumu pārsūdzētā sprieduma 137. punktā norādītajam secinājumam, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā piemērotās metodoloģijas izmantošana nebūtu pretrunā Pamatregulas 2. pantam.

199. Saskaņā ar Komisijas norādīto nevar apgalvot, ka Pamatregulas 11. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par to, ka gan sākotnējās izmeklēšanas, gan pārskatīšanas izmeklēšanas laikā ir jāpiemēro tā pati metodoloģija, attiecas nevis uz sākotnējās izmeklēšanas laikā piemēroto metodoloģiju *tās kopumā*, bet gan uz sākotnējās izmeklēšanas laikā piemēroto metodoloģiju attiecībā uz *ikvienu ražotāju eksportētāju*.

93 Skat. iepriekš 184. punktu.

94 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 27. apsvērumu “*Argentīnas un [Ķīnas] atšķirīgās ražošanas metodes dēļ, kura ievērojami ietekmēja cenas un izmaksas*, tika nolemts normālo vērtību aprēķināt, nevis izmantot minētās pārdošanas cenas [Argentīnas] tirgū” (mans uzsvēruma).

95 Mans uzsvēruma.

200. Šādā gadījumā pārskatīšanas izmeklēšanas laikā normālā vērtība attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem būtu jānosaka, pamatojoties uz viņu faktiskajām pārdošanas cenām iekšzemes tirgū⁹⁶. Tomēr šāda pieeja būtu pretrunā Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam, ņemot vērā to, ka pārskatīšanas izmeklēšanas laikā diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem tika liegtas tiesības uz TER. Tādējādi Padome varēja piemērot jaunu metodoloģiju, nepārkāpjot Pamatregulas 11. panta 9. punktu⁹⁷.

201. Tomēr, manuprāt, Pamatregulas 11. panta 9. punkts nav interpretējams tādējādi, ka prasība pārskatīšanas izmeklēšanas laikā piemērot sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantoto metodoloģiju ir attiecināma uz metodoloģiju, kas piemērota *ikvienam ražotājam eksportētājam*. Pirmkārt, šādu interpretāciju neapstiprina šis tiesību normas teksts, saskaņā ar kuru pieprasīts piemērot to pašu metodoloģiju, kas izmantota izmeklēšanā, “kuras rezultātā tika ieviests maksājums”. Izmeklēšanas procedūra pēc definīcijas skar visus attiecīgās preces ražotāju eksportētājus. Nekas no Pamatregulas 11. panta 9. punktā minētā teksta neliecina par to, ka būtu jāņem vērā ražotāju eksportētāju individuālā situācija. Otrkārt, lai arī Komisija, lai “nodrošinātu lielāku saskaņotību šajā jomā”, ierosināja atcelt Pamatregulas 11. panta 9. punktu, tostarp pamatojoties uz apstākli, ka šis noteikums ir “licis turpināt izmantot acīm redzami novecojušas metodes”⁹⁸, šī tiesību norma netika atcelta. Minētais norāda uz to, ka Pamatregulas 11. panta 9. punktā nostiprinātais noteikums ir interpretējams plaši. Attiecīgi šis noteikums ir attiecināms uz izmeklēšanas laikā piemēroto metodoloģiju tās kopumā, nevis uz metodoloģiju, kas piemērota ikvienam ražotājam eksportētājam.

202. No minētā secināms, ka vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir jāpieņem un pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

203. Tomēr pabeigtības labad es īsumā izvērtēšu arī vienīgā apelācijas sūdzības pamata otro un trešo daļu.

204. Vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrajā un trešajā daļā *Changmao Biochemical Engineering* norāda, ka Vispārēja tiesa esot kļūdījusies, pārsūdzētā sprieduma 139.–141. punktā secinot, ka apstākļi, ka visiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, ir noteikta tā pati normālā vērtība, novērš jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies un kuri nav sadarbojušies.

205. Manuprāt, vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrā un trešā daļa nav pieņemama.

206. Pārsūdzētā sprieduma 139.–141. punktā Vispārējā tiesa noraidīja Padomes argumentu, ka gadījumā, ja normālā vērtība tiktu aprēķināta, pamatojoties uz pārdošanas cenām Argentīnas tirgū, gan attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri bija sadarbojušies, gan attiecībā uz citiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nebija sadarbojušies, tiktu novērstas jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies un kuri nav sadarbojušies. Saskaņā ar Vispārējās tiesas norādīto atšķirība tomēr saglabātos, jo saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 5. punktu ražotājiem, kuri ir sadarbojušies, var tikt piemērota individuāla pieeja, savukārt ražotājiem, kuri nav sadarbojušies, individuāla pieeja nevar tikt piemērota.

⁹⁶ Skat. iepriekš 173. punktu.

⁹⁷ Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka, importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu. Citiem vārdiem, šādā gadījumā normālo vērtību nevar noteikt, pamatojoties uz faktiskajām pārdošanas cenām tādas valsts iekšzemes tirgū, kas nav tirgus ekonomikas valsts.

⁹⁸ Komisijas paziņojuma Padomei un Eiropas Parlamentam par tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizēšanu, esošos tirdzniecības aizsardzības instrumentus pielāgojot pašreizējām Eiropas ekonomikas vajadzībām (2013. gada 10. aprīlis) (COM(2013) 191 *final*) 2.6.2. punkts. Skat. arī Priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza [Pamatregulu] un Padomes Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsīdētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (iesniegts 2013. gada 10. aprīlī) 1. panta 5. punkta b) apakšpunktu (COM(2013) 192 *final*).

207. Ciktāl *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka tas apstākļi, ka ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies, pretēji ražotājiem eksportētājiem, kuri nav sadarbojušies, var tikt piemērota individuāla pieeja, neļauj ražotājus eksportētājus, kuri ir sadarbojušies un kuri nav sadarbojušies, nošķirt tad, kad *tiek aprēķināta normālā vērtība*, šis arguments nav derīgs. Tas tiesa, ka, piemērojot ražotājam eksportētājam individuālu pieeju saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 5. punktu, šim ražotājam eksportētājam tiek noteikta valsts mēroga normālā vērtība, kas piemērojama visiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, neraugoties uz to, ka individuālo antidempinga starpību aprēķina, pamatojoties uz šā ražotāja eksportētāja faktiskajām eksporta cenām. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 139.–141. punktā nav izvērtēts jautājums par to, vai tā pati normālā vērtība tiek piemērota visiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav piemērots TER, neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav sadarbojušies. Tā tas ir, un Vispārējā tiesa ir to atzinusi. Jautājums ir par to, vai, *neraugoties uz to, ka tiek piemērota tā pati normālā vērtība*, individuālās pieejas dēļ tomēr iespējams nošķirt ražotājus eksportētājus, kuri ir sadarbojušies un ražotājus eksportētājus, kuri nav sadarbojušies.

208. Ciktāl *Changmao Biochemical Engineering* apgalvo, ka uz visiem ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies un kuriem nav piemērots TER, nav attiecināma tā pati normālā vērtība, *ja viņu ražošanas procesi un izmaksas ir atšķirīgas*, šis arguments ir nederīgs iepriekš norādītā iemesla dēļ.

209. Es secinu, ka vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir pieņemama. Pamatojoties uz to, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

210. Es neuzskatu, ka tiesa var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, pamatojoties uz Statūtu 61. pantu. Lai atrisinātu strīdu, nepieciešams no jauna izvērtēt lietas apstākļus, ievērojot šo secinājumu 185.–198. punktā norādītos apsvērumus. Šādu izvērtējumu vislabāk var veikt Vispārējā tiesa.

211. Tādējādi šī lieta ir jānodod atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā varētu izvērtēt, vai sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantotās metodoloģijas piemērošana pārskatīšanas izmeklēšanā būtu pretrunā Pamatregulas 2. pantam. Savukārt, ja Vispārējā tiesa konstatētu, ka minētās metodoloģijas piemērošana būtu pretrunā Pamatregulas 2. pantam un ka Padome tādējādi pārskatīšanas izmeklēšanas laikā varēja piemērot jaunu metodoloģiju, nepārkāpjot Pamatregulas 11. panta 9. punktu, Vispārējai tiesai būtu jāizvērtē citi izvirzītie prasības pamati.

VII. Tiesāšanās izdevumi

212. Ņemot vērā manu ierosinājumu nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

213. Tomēr Tiesai ir jāpieņem lēmums par tiesāšanās izdevumiem, kas saistīti ar pretapelācijas sūdzību.

214. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 3. punktu, kas atbilstoši 184. panta 1. punktam ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, gadījumā, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tomēr Tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.

215. Šajā lietā spriedums Komisijai ir nelabvēlīgs, ciktāl tā lūdza Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējā tiesa kļūdījās, secinot, ka apstrīdētā regula tieši skar *Distillerie Bonollo*, tomēr labvēlīgs, ciktāl tā lūdza Tiesu atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu, ciktāl ar to Padomei tika uzlikts pienākums veikt nepieciešamos pasākumus šā sprieduma izpildei. Ņemot vērā to, ka *Distillerie Bonollo* ir lūgusi piedzīt tiesāšanās izdevumus, Komisijai būtu jāuzliek pienākums segt savus tiesāšanās izdevumus un segt četras piektdaļas no *Distillerie Bonollo* tiesāšanās izdevumiem, savukārt *Distillerie Bonollo* ir jāsedz viena piektdaļa no saviem tiesāšanās izdevumiem.

216. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktu, kas atbilstoši 184. panta 1. punktam ir piemērojams arī apelācijas tiesvedībā, Padomei, kura iestājās lietā saistībā ar pretapelācijas sūdzību, pašai jāsedz savi tiesāšanās izdevumi, kas saistīti ar pretapelācijas sūdzību.

217. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 4. punktu, ja persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, ir piedalījusies apelācijas tiesvedībā, Tiesa var nolemt, ka tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati. Ņemot vērā to, ka *Changmao Biochemical Engineering* piedalījās pretapelācijas sūdzības izskatīšanā, *Changmao Biochemical Engineering* savi ar pretapelācijas sūdzību saistītie tiesāšanās izdevumi jāsedz pašam.

VIII. Secinājumi

218. Tādējādi es ierosinu Tiesai:

- atcelt 2018. gada 3. maija spriedumu *Distillerie Bonollo* u.c./Padome (T-431/12, EU:T:2018:251);
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Eiropas Savienības Vispārējā tiesā;
- atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem, kas saistīti ar galveno apelācijas sūdzību;
- apmierināt pretapelācijas sūdzību, ciktāl ar to ir lūgts atcelt 2018. gada 3. maija sprieduma *Distillerie Bonollo* u.c./Padome (T-431/12, EU:T:2018:251) rezolutīvās daļas 2. punktu, ciktāl ar to Eiropas Savienības Padomei uzlikts pienākums veikt nepieciešamos pasākumus šā sprieduma izpildei;
- noraidīt pretapelācijas sūdzību pārējā daļā;
- piespriest Eiropas Komisijai pašai segt savus ar pretapelācijas sūdzību saistītos tiesāšanās izdevumus un segt četras piektdaļas no *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA* un *Caviro Distillerie Srl* ar pretapelācijas sūdzību saistītajiem tiesāšanās izdevumiem;
- piespriest *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA* un *Caviro Distillerie Srl* segt vienu piektdaļu no saviem ar pretapelācijas sūdzību saistītajiem tiesāšanās izdevumiem; un
- piespriest Eiropas Savienības Padomei un *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* pašām segt savus ar pretapelācijas sūdzību saistītos tiesāšanās izdevumus.